

Biologisk mangfold i Inderøy kommune

Biologisk mangfold i Inderøy kommune

Harald Bratli

Norsk institutt for jord- og skogkartlegging, Ås 2000
NIJOS rapport 04/2000
ISBN: 82-7464-250-3

Tittel: Biologisk mangfold i Inderøy kommune		NIJOS nummer: 4/2000	
Forfatter: Harald Bratli		ISBN nummer: 82-7464-250-3	
Oppdragsgiver: Inderøy kommune		Dato: 14.04.2000	
Fagområde: Biologisk mangfold		Sidetall: 68	
Utdrag: Kartlegging av biologisk mangfold med vekt på kulturlandskapet er foretatt i Inderøy kommune. Til sammen 145 lokaliteter er kartfestet og beskrevet, fordelt på 20 ulike naturtyper. Flest lokaliteter ble registrert i naturtypene naturbeitemark, kalkrike strandberg, dammer, parklandskap og strandeng. Lokalitetenes naturverdi er vurdert. Til sammen 46 lokaliteter er gitt verdien svært viktig, 74 er rangert som viktige mens 25 kun har lokal verdi. En høy andel rike edelløvskoger ble rangert som svært viktige. En oversikt over kjente forekomster med truede eller sjeldne arter er også gitt.			
Abstract: In the present study a survey of important areas for biodiversity have been performed in the municipality Inderøy, Central Norway. A total of 145 localities were recorded in 20 different land cover types. Most of them were found in the cultural landscape, e.g. semi-natural grasslands but also ponds, calcareous sea shore rocks and meadows were important. The localities were also given a value as nationally important (46 localities), regionally important (74 localities) and locally important (25 localities). Among the nationally important localities most were broadleaved deciduous forests. A list of nationally red-listed species occurring in the area is also given.			
Andre NIJOS publikasjoner fra prosjektet:			
Emneord: Kartlegging av biologisk mangfold Rødlistede arter Naturtype-klassifikasjon	Keywords: Biodiversity survey Redlisted species Land cover classification	Ansvarlig underskrift:	Pris kr.: 134,-
Utgiver: Norsk institutt for jord- og skogkartlegging Postboks 115, 1430 Ås Tlf.: 64949700 Faks: 64949786 e-mail: nijos@nijos.no			

Forord

I 1999 utførte Norsk institutt for jord- og skogkartlegging (NIJOS) kartlegging av biologisk mangfold i Inderøy kommune. Undersøkelsen ble foretatt på oppdrag av Inderøy kommune, som også har finansiert arbeidet. Kartleggingen er en del av et statlig program for kartlegging av biologisk mangfold i alle landets kommuner og er foretatt etter retningslinjer beskrevet i Direktoratet for naturforvaltning sin håndbok nummer 13, "Kartlegging av naturtyper - verdsetting av biologisk mangfold ". Ansvarlig for arbeidet har vært Harald Bratli. Miljøvernleder og skogbrukssjef Svein Berfjord har deltatt i planlegging og gjennomføring av arbeidet. Professor Reidar Elven og 1. konservator Einar Timdal ved Botanisk museum, Universitetet i Oslo har vært behjelpelig med kontrollbestemmelse av henholdsvis karplanter og lav.

Sammendrag

Kartlegging av biologisk mangfold i Inderøy kommune er foretatt etter retningslinjer beskrevet i Direktoratet for naturforvaltning (DN) sin håndbok 13, "Kartlegging av naturtyper - verdsetting av biologisk mangfold". Arbeidet har vært oppdelt i fire hoveddeler, (1) innsamling og systematisering av tidligere kjent informasjon om biologisk mangfold i kommunen, (2) supplerende feltregistreringer og kvalitetssikring av eldre informasjon, (3) bearbeiding og verdsetting av informasjonen og (4) framstilling av digitalt biologisk mangfoldkart og database.

Mye informasjon finnes fra før i kommunen og en vesentlig del av arbeidet har vært å sammenstille, kvalitetssikre og digitalisere denne. Informasjonen ble overført til digital form etter formater beskrevet i DN-håndbok 13. Digitalt kart over registrerte områder i målestokk 1:5000 og oversiktskart i målestokk 1:60000 ble også produsert. Kartene er basert på markslagsinformasjonen i Økonomisk kartverk. Denne informasjonen er omgruppert til hovedgrupper som visualiserer hovedvariasjonen i naturforholdene.

En prioriteringsliste utarbeidet av kommunens miljøvernråd giver har vært utgangspunkt for feltarbeidet. Kulturlandskapet ble prioritert siden dette dekker et stort areal i kommunen og fordi det var i dette naturmiljøet behovet for supplerende informasjon ble vurdert å være størst. Under feltarbeidet ble potensielle lokaliteter ettersøkt og en del eldre lokaliteter ble oppsøkt for mer presis avgrensning på kart og supplerende beskrivelser av naturforhold. Beskrivelser og avgrensning i eldre, kjentes lokaliteter stammer fra ulike fagrapporter.

Totalt ble 145 lokaliteter avgrenset på kart og beskrevet. Hver lokalitet ble inntegnet på kart i målestokk 1:5000 og beskrevet på et registreringsskjema, som samsvarer med innholdet i kommunens biologisk mangfold-database. Relevante opplysninger var bl.a. naturtype, vegetasjonsdekke, artsforekomster, arealtilstand og forekomst av spesielle elementer som antas å være av betydning for biologisk mangfold. Under bearbeidingen ble hver lokalitet gitt en verdi i henhold til DN-håndbok 13.

Til sammen ble 20 ulike naturtyper fra DN-håndbok 13 identifisert. Flest lokaliteter ble avgrenset i naturbeitemark, mens "andre viktige forekomster", kalkrike strandberg, dammer, parklandskap og strandeng og strandsump også var godt representert. I naturmiljøene myr og rasmark, berg og kantkratt og skog ble det registrert relativt få forekomster i denne undersøkelsen, bl.a. fordi kulturlandskapet er prioritert. Til sammen 46 lokaliteter ble gitt verdien svært viktig, mens 74 ble gitt verdien viktig. Kun 25 lokaliteter hadde lokal verdi. En relativt høy andel rike edelløvskog ble klassifisert som svært viktige, men også blant dammer og strandeng og strandsump var det ganske mange med verdien svært viktig.

Kartleggingen er ikke en totalkartlegging av biologisk mangfold i kommunen. Det kan finnes andre områder i Ås som er viktige, men som ikke er kartlagt i denne undersøkelsen. Selv om lokalitetene er rangert etter verdi, må det også presiseres at dette ikke innebærer at de med lavest verdi ikke er viktige. Samtlige lokaliteter er viktige for det biologiske mangfoldet og verdsettingen må ikke brukes som en prioritetsliste.

Innhold

INNLEDNING.....	7
OMRÅDEBESKRIVELSE	9
METODE.....	11
Definisjoner.....	11
Forarbeid	12
Kartgrunnlag	12
Arealklasser i BMK	13
Egenskapstabeller	15
Feltarbeid	16
Bearbeiding og verdsetting	17
RESULTATER	19
DISKUSJON.....	21
Vurdering av datagrunnlag og status.....	21
Viktige naturtyper og forekomster i Inderøy kommune.....	22
Kommentarer til klassifikasjon og kartlegging.....	25
LOKALITETSLISTE	26
LITTERATUR.....	64

Innledning

Et viktig mål for miljøforvaltningen de siste åra har vært å sikre en økologisk forsvarlig utnytting av naturressursene. Dette har ført til økende oppmerksomhet omkring ivaretagelse og forvaltning av det biologiske mangfoldet. Under FN-konferansen om miljø og utvikling i Rio de Janeiro i 1992 ble det lagt fram en konvensjonen som hadde som mål å sikre det biologisk mangfoldet. Konvensjonen ble ratifisert av Norge i 1993. I stortingsmelding 58 (1996/1997) "Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling" beskrives en strategi for hvordan man kan oppnå "vern og bærekraftig bruk av biologisk mangfold". Her slås det fast at kommunene har en sentral rolle i arbeidet med å bevare det biologiske mangfoldet og at dette skal gjenspeiles i kommunenes arealplaner. For at den enkelte kommune skal nå et slikt mål, må det skaffes en oversikt over hva som finnes av biologisk mangfold i kommunen. Videre må det finnes et verktøy til å utnytte denne kunnskapen i arealforvaltningsarbeidet. Derfor er det et mål at alle kommuner skal ha kartlagt sitt biologiske mangfold innen 2004 (Stortingsmelding 58, 1996-97, Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling). Direktoratet for naturforvaltning (DN) har utarbeidet en håndbok for kartlegging av naturtyper, DN-håndbok 13: "Kartlegging av naturtyper – verdisetting av biologisk mangfold" (Direktoratet for naturforvaltning 1999a), som gir retningslinjer for dette arbeidet.

Våren 1999 inngikk NIJOS et samarbeid med Inderøy kommune om kartlegging av biologisk mangfold i Inderøy. Arbeidet har vært forankret i DN sin håndbok og har foregått i nært samarbeid med kommunen. I Inderøy forelå det allerede mye informasjon om biologisk mangfold bl.a. fra ulike naturfaglige utredninger, verneplanarbeid og diverse spredte opplysninger. Kommunen hadde også vært med i et tidligere prøveprosjekt om biologisk mangfold hvor en oppsummering av naturfaglige kvaliteter i kommunen ble foretatt. En hovedfagsoppgave ved Norges landbrukshøgskole hadde sammenstilt og vurdert kjent informasjon om biologisk mangfold i kommunen (Borg 1998). Mange av de eksisterende opplysningene var av relativt gammel dato. Det var derfor et behov for en oppdatering og systematisering av eksisterende informasjon og feltbefaring for kontroll av tilstand og eventuelle grensejusteringer i kjente lokaliteter. Dessuten var det behov for supplerende registreringer i naturmiljøer og områder som var dårlig kjent. Siden kulturlandskapet dekker et stort areal i kommunen og naturverdiene i dette miljøet er mangelfullt kjent ble kulturlandskapet prioritert i NIJOS sitt arbeid. For at kommunen skal kunne ha nytte av denne informasjonen og innarbeide forvaltning av biologisk mangfold i sine arealplaner var det behov for et system som på en effektiv måte kobler informasjonen om biologisk mangfold til den geografiske plasseringen av lokalitetene.

Kunnskapen om biologisk mangfold er ufullstendig og det tilføres stadig ny viten. Endringer i naturmiljøer skjer over tid både som resultat av naturlige prosesser og menneskelig påvirkning. Ny viten om arters forekomster og sammenhenger i naturen vil medføre behov for nye registreringer. Dette er et resultat av det biologiske mangfoldets dynamiske natur. Kartleggingen vil der være et bilde av dagens kunnskapsstatus og arealtilstand og ingen totalkartlegging av kommunen. Det kan finnes andre områder i Inderøy som er viktige også i kulturlandskapet.

Målet med dette arbeidet er å: (1) sammenstille og verdsette kjent informasjon om biologisk mangfold i Inderøy kommune, (2) utføre supplerende kartlegging og

verdivurdering av ny informasjon, og (3) utvikle et digitalt kartverktøy for presentasjon av lokaliteter som er viktige for biologisk mangfold med tilhørende egenskapsdatabaser med informasjon om biologisk mangfold i hver enkelt lokalitet.

Figur 1. Kulturlandskap i nordenden av Børgin.

Områdebeskrivelse

Den arealmessig største delen av Inderøy kommune er en halvøy innerst i Trondheimsfjorden avgrenset av Beitstadfjorden i nord og vest og Børgin i øst. I vest skilles Inderøy fra Fosenhalvøya ved det trange Skarnsundet. Kommunen grenser til Steinkjer kommune i nord og Verdal og Levanger kommuner i sør. Ved kommunesenteret Straumen danner et trangt sund en sterk tidevannsstrøm ved inngangen til Børgin på østsiden av halvøya. På den østre siden av sundet ligger Røra i den sørøstlige delen av kommunen. Til sammen dekker kommunen et areal på 145 km². Den strekker seg fra havets overflate til høyeste punkt, Floåsen, som ligger 364 m o.h. sørøst i kommunen. Inderøy kommune ligger i landskapsregionen "Jordbruksbygdene ved Trondheimsfjorden" (Elgersmaa & Asheim 1998). Regionen regnes til landets beste jordbruksbygder og landskapet veksler mellom åpent jordbrukslandskap og skogkledde åser. Jordbruket har vært viktig i regionen fra forhistorisk tid og det finnes mange fornminner. Kommunens viktigste jordbruksarealer ligger i de klimatisk og naturmessig gunstige områdene i sør og rundt Sandvollan i nord, samt ved Kjerkesvågen. Ved Skarnsundet stiger terrenget markert mot overveiende skogkledde åser i sørvest. Skogområder finnes ellers hovedsakelig nordvest i kommunen og på høydedragene i sørøst.

Berggrunnen består av omdannede sedimentære og vulkanske bergarter fra kambriosilur, bl.a. fyllitt, glimmerskifer, gråvakke, grønnstein og amfibolitt (Sigmond et al. 1984). I et område mellom Hylla og Straumen er det kalkstein. Dette er bergarter som forvitrer lett og gir grunnlag for et næringsrikt og godt jordsmonn. Marine avsetninger, som er de dominerende løsmassene, kan i forsenkninger under marin grense danne betydelige avsetninger. I opplendte partier og avskurte høydedrag er et tynnere dekke av forvittringsmateriale og morene over berggrunnen mer vanlig (Sveian 1989). Ved Straumen ligger en randmorene som ble avsatt da innlandsisen gjorde et framstøt for 10400 – 10300 år siden (Hoklingentrinnet).

Inderøy har et svakt oseanisk klima. Gjennomsnittlig månedstemperatur på Verdalsøra rett sør for Inderøy varierer fra –3,0 °C i januar til 13,7 °C i juli, med et årsgjennomsnitt på 5,1 °C (Aune 1993). Årlig nedbør ligger på 815 mm, med maksimum i september på 101 mm og minimum i mai på 44 mm (Førland 1993).

Inderøy dekkes av den sørboreale vegetasjonsregionen, men enkelte lokaliteter har et boreonemoralt preg (Moen 1998). Jordbrukslandskap og barskog dominerer regionen, men oreskog og bestander med edelløvskog og tørrenger er også typisk (figur 1, figur 2 og figur 3). Velutviklet alm-lindeskog stopper i sørboreal region. Det samme gjør åpen tørrbakkevegetasjon med innslag av sørlige, varmekrevende arter. Noen av disse artene har sine nordligste forekomster i Norge i kommunen. Inderøy ligger også i den svakt oseaniske seksjonen (Moen 1998). Denne seksjonen inneholder vegetasjonstyper og arter som foretrekker et svakt oseanisk klima og som er mer vanlige i de vestlige områdene i Norge.

Figur 2. Kulturlandskap ved Berg Østre

Figur 3. Frodig oreskog langs Loråsbekken.

Metode

Definisjoner

Biologisk mangfold er et begrep som kan defineres på forskjellig vis. Riokonvensjonen har en vid definisjon: ”Variasjonen hos levende organismer av alt opphav, herunder bl.a. terrestriske, marine eller andre akvatiske økosystemer og de økologiske komplekser de er en del av; dette omfatter mangfold innenfor artene, på artsnivå og på økosystemnivå” (Direktoratet for naturforvaltning 1999a). Biologisk mangfold omfatter med andre ord alt levende i naturen: planter, dyr, sopp og deres leveområder. Det er vanlig å dele det biologiske mangfoldet i tre nivåer: det genetiske mangfoldet innen en art, mangfoldet av arter i naturen og mangfoldet av naturtyper i landskapet.

Genetisk mangfold er alle forskjellige gener i alle individer av forskjellige organismer. Genetisk mangfold finnes både innen og mellom arter og har betydning for artenes overlevelse og muligheter til å tilpasse seg endringer i naturmiljøet de lever i. Artsmangfold er all variasjon mellom forskjellige arter og dessuten ulikheter innen og mellom populasjoner av arter. Mangfoldet av økosystemer (naturtyper, biotoper) omfatter all variasjon innen og mellom de forskjellige økosystemene og de økologiske prosessene innen og mellom økosystemene.

Direktoratet for naturforvaltning har skrevet en håndbok som gir retningslinjer for hvordan kommunene skal utføre kartlegging av biologisk mangfold og hva de skal kartlegge. Håndboka gir bl.a. råd om hvordan arbeidet kan forankres i kommunene og hvor informasjon om biologisk mangfold finnes. Den spesifiserer også hvordan informasjon er tenkt utvekslet mellom ulike forvaltningsnivåer, hvilke kartformater som bør benyttes og hvilke formater den digitale informasjonen bør lagres i.

I DN-håndbok 13 er det beskrevet 56 naturtyper inndelt i sju hovedgrupper som kommunene bør kartlegge. I tillegg finnes en ubeskrevet type som skal fange opp andre viktige forekomster. De sju hovedgruppene er (A) myr, (B) fjell, (C) rasmark, berg og kantkratt, (D) kulturlandskap, (E) ferskvann og våtmark, (F) skog, og (G) kyst og havstrand. Disse 56 naturtypene er beskrevet i faktaark. Hvert faktaark inneholder en kortfattet beskrivelse av naturtypen, sammen med informasjon om viktige utforminger, utbredelse, hvorfor den er viktig, trusler og sårbarhet. Dessuten finnes kriterier for identifisering og avgrensing og et lite utvalg viktige eller sjeldne arter som er knyttet til typen.

I DN sin håndbok er kartlegging av økosystemer prioritert, men naturtypekartleggingen bør i følge håndboka suppleres med forekomst av viktige enkeltarter og deres funksjonsområder. I praksis betyr det først og fremst rødlistede arter, men også regionalt og lokalt viktige arter. En oversikt over dyre- og plantearter som er truet av utryddelse eller som er i sterk tilbakegang kalles en rødliste. Naturlig sjeldne arter hører også med på rødlista. I Norge har DN ansvar for utgivelse av rødlistar, basert på fagrapporter og vurderinger fra spesialister innen de enkelte artsgruppene. Artene blir gruppert i kategorier ut fra hvor sjeldne eller truet de er (se boks 1). Den siste offisielle rødlista kom i 1999 (Direktoratet for naturforvaltning 1999b). Rødlista omfatter kun et utvalg av det totale

arts mangfoldet, dvs. de arter og artsgrupper man har best kunnskap om. I den siste rødlista utgjør dette ca 15000 arter fordelt på 27 artsgrupper (Direktoratet for naturforvaltning 1999b). Totalt er det registrert ca 38500 arter i Norge (Samarbeidsrådet for bevaring av biologisk mangfold 1998). Selv om den offisielle rødlista angir hvilke arter som bør prioriteres i kartleggingen, er det imidlertid behov for tilpasning i utvalget av arter, for å fange opp regionalt interessante forekomster.

Begrepet kryptogamer blir benyttet flere steder i rapporten. Dette er en fellesbetegnelse for sopp og planter uten rot, stengel og blad, for eksempel moser og lav.

Boks 1. Definisjon av rødliste-kategorier (fra Direktoratet for naturforvaltning 1999)

Ex – Utryddet

Arter som er forsvunnet som reproduserende i landet.

E – Direkte truet

Arter som er direkte truet og som står i fare for å dø ut i nærmeste framtid dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

V – Sårbar

Arter med sterk tilbakegang, som kan gå over i gruppen direkte truet dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

R – Sjelden

Arter som ikke er direkte truet eller sårbare, men som likevel er i en utsatt posisjon pga. liten bestand eller med spredt og sparsom utbredelse.

DC – Hensynskrevende

Arter som ikke tilhører kategori E, V eller R, men som pga. tilbakegang krever spesielle hensyn og tiltak.

DM – Bør overvåkes

Arter som har gått tilbake, men som ikke regnes som truet. For disse artene er det grunn til å overvåke situasjonen.

Forarbeid

For å få til en oversiktlig og effektiv kartlegging var det nødvendig med gode forberedelser. Det innebar først og fremst innsamling og systematisering av eksisterende kunnskap. I følge håndboka har Fylkesmannen ansvar for å utarbeide en såkalt ”startpakke” med informasjon om kjente områder og artsforekomster i kommunen. Denne kan inneholde opplysninger om etablerte verneområder, verneplanutkast og registreringsrapporter og andre faglige registreringer. I denne undersøkelsen har noen opplysninger blitt levert fra Fylkesmannen. Kommunens egne opplysninger om biologisk mangfold også blitt benyttet. I tillegg har opplysninger blitt ettersøkt bl.a. gjennom litteraturstudier og databasesøk. Kilder som har vært benyttet i Inderøy er gitt i litteraturlista. Dessuten har informasjon blitt innhentet fra Botanisk museum, Universitetet i Oslo (karplanter, moser, lav og sopp) og flere fagpersoner. Kvalitet og presisjon på opplysningene ble vurdert og lokalitetene tilordnet en av de 56 naturtypene i DN-håndboka.

Kartgrunnlag

Systematisering av den eksisterende informasjonen innebar kartfesting av lokalitetene og innskriving av data i egenskapstabeller. Til dette var det behov for et kartgrunnlag og en database. Kartgrunnlaget stammer fra Økonomisk kartverk (ØK), som er et landsdekkende standard kartverk for arealforvaltning i målestokk 1:5 000. Dette kartverket inneholder

informasjon om markslag, som er opplysninger om arealbruk og arealtilstand og er basert på et standard klassifikasjonssystem. NIJOS har ansvaret for markslagsdelen av ØK og arbeider med å overføre all markslagsinformasjon til digital form (DMK) innen år 2003. DMK vil da være et landsdekkende digitalt kartverk for arealer under skoggrensa, til bruk for alle landets kommuner. I Inderøy kommune foreligger DMK.

Markslagsinformasjonen er gruppert i hovedtyper som skog, jordbruksareal, myr, annen jorddekt fastmark, grunnlendt mark, fjell i dagen, vann, veier og bebyggelse. Skog deles inn i undertyper etter treslag; løvskog, blandingsskog og barskog og etter bonitet; impediment, lav, middels og høy. Jordbruksarealer deles inn i fulldyrket jord, overflatedyrket jord og gjødslet beite. Ved bruk av tilleggssymboler og kombinasjoner av typer får man et høyt antall markslagstyper. Typene kan aggregeres til større enheter, for eksempel alle typer myr eller alle typer løvskog. I tillegg til informasjon om arealtype gir DMK en god oversikt over struktur og fordeling av naturtyper i landskapet; arealenes totaldekning, deres størrelse og vekslingene mellom dem.

For kartlegging av naturtyper omgrupperes de eksisterende arealklassene i DMK for å få fram relevant naturinformasjon. Dette avledete biologisk mangfoldkartet (BMK-fase 1) viser dermed en oversiktlig plassering og arealutstrekning av grove naturtyper, i alt 25 forskjellige arealklasser. Dette kartet er grunnlaget for kartlegging og presentasjon av de kartlagte lokalitetene.

Arealklasser i BMK

Nedenfor følger en kortfattet beskrivelse av arealklassene som blir omkodet fra DMK.

1a Bebyggelse

Klassen omfatter arealer klassifisert som tettsted, bebygd areal og tun. Klassen forteller bare at arealet er bebygd.

1b Vei

Klassen omfatter arealer klassifisert som vei.

1c Annen jorddekt fastmark

Dette er en samleklasse for arealer som verken er bebygd, dyrka eller tresatt. Bak klassen kan det skjule seg flere typer arealer. I lavlandet er det oftest ulike typer gjengroingsarealer eller små treløse arealer langs veier eller eiendomsgrenser.

1d Grustak

Klassen omfatter arealer klassifisert som grustak.

2a Fulldyrket jord

I denne klassen inngår alle typer fulldyrket mark.

2b Overflatedyrket jord

Klassen inneholder arealer som er rydda i overflata, men hvor det er for grunn jord til å pløye eller hvor det kan være blokker og stein. Klassen omfatter både arealer som brukes til beiting og grasproduksjon.

2c Gjødsla beite

Gjødsla beite omfatter arealer som blir gjødsla og brukt som beite, men som ikke kan høstes maskinelt.

3a Barskog, frodig

Denne klassen består av barskog med høy og svært høy bonitet. Som barskog regnes arealer som tilfredsstiller kravet til skog og som har en dekning på minst 50% bartrær.

3b Barskog, middels

Klassen innbefatter barskogarealer med middels høy bonitet.

3c Barskog, skrin

Her inngår alle arealer med barskog som også er klassifisert som impediment eller som har lav bonitet.

3d Løvskog, frodig

Klassen omfatter blandingskog og løvskog som holder kravet til skog og som har høy eller svært høy bonitet. Løvskog må ha minst 80% dekning av løvtrær, mens kravet for blandingskog er at arealet skal være dekket av 20-50% bartrær. Barskogen favoriseres derfor i DMK.

3e Løvskog, middels

Klassen omfatter blandingskog og løvskog som har middels bonitet.

3f Løvskog, skrin

I denne klassen inngår arealer som er klassifisert som blandingskog og løvskog på impediment eller som har lav bonitet.

3g Forsumpet skog

Forsumpet skog omfatter skogarealer som i tillegg er klassifisert som vassjuk skogsmark. Vassjuk skogsmark er definert som arealer der produksjonen kan økes 0,3 m³ pr. dekar ved grøfting.

3h Sumpskog, frodig

Frodig sumpskog omfatter skogarealer på torvmark som i tillegg er klassifisert som myr med ikke nøysom vegetasjon.

3i Sumpskog, fattig

Fattig sumpskog omfatter skogarealer på torvmark som i tillegg er klassifisert som myr med nøysom vegetasjon.

4a Myr, uklassifisert

Klassen omfatter alle arealer som er klassifisert som myr, med unntak av arealer som er klassifisert som nøysom eller ikke nøysom myr. I DMK er dette arealer som på overflata har preg av myr og som ikke er tresatt. I tillegg skal myra ha minst 30 cm tykt torvlag.

4b Myr, ikke nøysom

Dette er arealer som er klassifisert som myr med ikke nøysom vegetasjon.

4c Myr, nøysom

Dette er arealer som er klassifisert som myr med nøysom vegetasjon.

4d Myr, trebevokst

I denne klassen inngår alle arealer som er klassifisert som myr med barskog, blandingskog og løvskog. Dessuten kan det inngå arealer med kombinasjoner av myr og fastmark.

4e Dyrkbar myr

Dyrkbar myr er arealer med myr som ved oppdyrking vil holde kravet til lettbrukt eller mindre lettbrukt fulldyrka jord.

5a Fjell i dagen

Dette er områder med høyt innslag av bart fjell, dvs. der bart fjell dekker mer enn 50% av arealet og mindre enn 10% har mindre enn 30 cm tykt jordlag.

5b Ur, steinrøys

Her inngår arealer med ur eller steinrøys. Inne på fulldyrka jord er minstearealet 0,5 dekar.

5c Grunnlendt mark

Grunnlendt mark er åpen fastmark der mer en 50% av arealet har jord som er mindre enn 30 cm dypt, men som ikke kan klassifiseres som fjell i dagen.

6a Vann

Klassen omfatter vann og vassdrag, bekker, mindre dammer og tjern.

Egenskapstabeller

Håndboka gir spesifikasjoner på formater og koder som skal brukes ved lagring av eigenskapsdata til de kartlagte lokalitetene. Disse ble benyttet ved innskriving av data i Excel-regneark og samsvarer med tabellformatene i en Access-database. Ved å benytte DN's retningslinjer vil databasen være kompatibel med AREALIS. Dette vil sikre dataflyt i forvaltningen og muligheter for oppdateringer. I tillegg ble noen supplerende opplysninger inkludert i tabellene. Dataene er organisert i en områdetabell, en artsobservasjonstabell, en artstabell, en kildetabell og en tabell om personopplysninger. Områdetabellen inneholder eigenskapsdata til de kartlagte lokalitetene, som lokalitetsnummer, navn, naturtype- og kode, verdi, en beskrivelse av lokaliteten og dato for registrering. Opplysninger om digitaliseringsmålestokk og kvalitet finnes i filen med kartdata (SOSI-format) over lokalitetene. Artsobservasjonstabellen inneholder opplysninger om arter funnet i lokalitetene. Informasjon om hvor data er hentet fra, for

eksempel litteratur, personlige meddelelser eller om funnet er dokumentert ved innsamling til en naturvitenskapelig samling, finnes også her. Innsamlinger til naturvitenskapelige samlinger medfører etterprøvnbarhet og kontrollmuligheter og øker kvaliteten på dataene. Artstabellen lister opp de artene som er registrert i dette prosjektet etter latinsk og norsk navn og hvilken organismegruppe arten tilhører: BF - karplanter, BM - moser, ML - lav, MS - sopp, ZF - fugler, ZHA - amfibier, ZI - insekter og ZS - fisk. Artstabellen gjenspeiler det som til enhver tid er registrert i databasen og er derfor ingen fullstendig oversikt over hvilke arter som er forekommer i kommunen. I tillegg finnes opplysninger om rødlistestatus i henhold til Direktoratet for Naturforvaltning (1999b). Det er også laget tabeller som gir informasjon om kilder for opplysninger, som litteratur- og personreferanser.

Feltarbeid

Etter en vurdering av de foreliggende opplysningene om biologisk mangfold i kommunen ble feltarbeidet planlagt. I Inderøy har en prioritert liste satt opp av kommunens miljøvernråd giver vært utgangspunkt for arbeidet. Kulturlandskapet dekker et stort areal i kommunen. Behovet for informasjon ble også vurdert til å være størst her og følgelig ble størst feltinnsats lagt til dette naturmiljøet. En del kjente lokaliteter ble også oppsøkt for en mer presis avgrensning på kart, supplerende beskrivelser av naturforhold, vurdering av tilstandsendringer og verdsetting. Før feltarbeidet startet ble det utarbeidet et skjema for registrering av lokalitetsopplysninger (se vedlegg 2). Oppsettet på skjemaet harmonerer med opplysningene i egenskapstabellene. Nøyaktig bruk av skjema under feltarbeidet er svært viktig for å holde orden på mengden opplysninger som etterhvert blir samlet inn.

Under feltarbeidet ble prioriterte naturtyper i henhold til DN-håndboka lokalisert og kartfestet. Dessuten ble lokaliteten beskrevet på registreringsskjemaet og viktige artsobservasjoner ble notert. Faktaarkene i DN-håndboka var utgangspunkt for identifisering av lokalitetene, men siden disse til dels gir nokså skjønnsmessige kriterier for avgrensning og er skrevet ut fra et nasjonalt perspektiv, ble også andre støttekriterier og regionale tilpasninger trukket inn i vurderingene. I praksis er funn av arter som vurderes som viktige i kommunen et viktig støttekriterium for identifisering av lokaliteter. I tillegg ble en del andre parametere, som vurderes som viktige benyttet, som vegetasjonstype, treslagsfordeling, skogstruktur, forekomst av store, gamle trær, bergvegger, dødt trevirke m.m. For dokumentasjon og sikker identifisering ble en del arter samlet inn. Funnene er levert det offentlige herbariet ved Botanisk museum, Universitetet i Oslo.

Mange naturtyper finnes i mosaikk, slik at det i praksis er vanskelig eller uhensiktsmessig å figurere ut samtlige naturtyper. Her vil det også være en avveining mellom målestokk på kartet og minsteareal på lokalitetene. I noen tilfeller gir håndboka krav om minsteareal på lokalitetene, men disse er satt ut fra en naturfaglig verddivurdering, ikke ut fra en praktisk tilnærming. I denne undersøkelsen inneholder mange av lokalitetene mindre arealer med andre naturtyper enn det den er klassifisert til. Dette kommer fram under beskrivelsen. Slike sammensatte lokaliteter er skjønnsmessig klassifisert ut fra hvilken naturtype som dekker størst areal eller som er vurdert som den viktigste. Håndboka gir få eller ingen regler om praktisk kartlegging, for eksempel om figurering, minsteareal og bruk av kombinasjonsfigurer.

Riktig klassifisering krever identifikasjon av naturtypene i felt. Typiske utforminger av de beskrevne typene kan være lette å kjenne igjen. I praksis vil man, når man støter på typene i felt, i mange tilfeller få problemer med å sette en grense, fordi det finnes overgangsformer og pga. regionale utforminger som er mangelfullt beskrevet. Faktaarkene i håndboka gir en temmelig kortfattet og generell beskrivelse av naturtypene og i praksis vil man støte på mange utforminger hvor det kreves skjønnsmessige vurderinger med støtte i kunnskap utover det håndboka formidler. Særlig gjelder dette regionale utforminger. God biologisk kunnskap, økologisk forståelse og felterfaring er nøkkelord.

Bearbeiding og verdsetting

Etter feltarbeidet ble manuskartene digitalisert. Digitalisering og redigering ble foretatt på skjerm vha. programmet FYSAK (Anon. 1999). DMK ble lagt inn som bakgrunn i skjermbildet og grenser fra DMK ble hentet i de tilfeller hvor det var sammenfall mellom DMK og de avgrensede lokalitetene. De digitaliserte lokalitetene ble lagret i SOSI-format. Til slutt ble kartene korrekturlest på skjerm. Skjemaopplysningene ble parallelt lagt inn i egenskapstabellene. Ferdige kart ble produsert i programmet ArcInfo.

Vernede områder er eget tema i AREALIS. Digitale grenser for et verneområde i Inderøy, barskogreservatet Ørdalen, ble levert som SOSI-fil av Fylkeskartkontoret i Nord-Trøndelag.

Verdsetting av hver lokaliteter ble foretatt etter kriterier angitt for hver naturtype i DN-håndboka. Kriteriene er nokså generelt utformet, så verdsettingen er skjønnsmessig og dessuten basert på egne erfaringer med viktige naturmiljøer i kommunen. I håndboka er det spesifisert to kategorier, svært viktig og viktig. I tillegg ble det innført en tredje kategori, lokalt viktig.

Figur 4. Strandberg på Hjulstadholmen.

Figur 5. Dam ved Ringve.

Resultater

Totalt ble 145 lokaliteter kartfestet og beskrevet i denne undersøkelsen (se vedlegg 1 og lokalitetsliste). En del lokaliteter er kjent fra tidligere gjennom ulike fagrapporter og beskrivelser og avgrensing stammer fra disse kildene. I noen tilfeller var det behov for en mer presis avgrensing på kart og supplerende beskrivelser av naturforhold. Et besøk på lokaliteten gjorde det også enklere å klassifisere lokaliteten til rett naturtype. Til sammen 20 ulike naturtyper er identifisert (tabell 1). Flest lokaliteter ble avgrenset i naturbeitemark, mens andre viktige forekomster, kalkrike strandberg (figur 4), dammer (figur 5), parklandskap og strandeng og strandsump også hadde et relativt høyt antall. Myr og rasmare, berg og kantkratt er dårlig representert i kommunen. Skoglokaliteter er nok også underrepresentert. Dette henger til en viss grad sammen med naturgrunnlaget i kommunen, men også det faktum at skog ble nedprioritert til fordel for kulturlandskap i undersøkelsen. Bak samlekategoriene andre viktige forekomster skjuler det seg en del viktige naturmiljøer som ikke fanges opp i DN-håndboka, bl.a. holmer og skjær som er viktige sjøfugllokaliteter og en del ferskvannslokaliteter.

Til sammen 46 lokaliteter ble gitt verdien svært viktig, mens 74 ble gitt verdien viktig. Kun 25 lokaliteter hadde lokal verdi. En relativt høy andel rike edelløvskoger ble klassifisert som svært viktige, men også blant dammer og strandeng og strandsump var det ganske mange med verdien svært viktig.

Tabell 1. Oversikt over naturtyper i Inderøy kommune og fordeling etter verdi. A – svært viktig, B – viktig, C – lokalt viktig.

Hovednaturtype	Naturtype	Verdi			Totalt
		A	B	C	
Myr	Intakt lavlandsmyr			1	1
	Rikmyr	1			1
Rasmare, berg og kantkratt	Sørvendte berg og rasmarker	1			1
	Kantkratt		1		1
Kulturlandskap	Artsrike veikanter		1	2	3
	Naturbeitemark	4	13	13	30
	Hagemark	2	3	4	9
	Småbiotoper		3		3
	Parklandskap	4	9		13
Ferskvann/Våtmark	Rike kulturlandskapssjøer		1		1
	Dammer	7	8		15
	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	3	5	1	9
Skog	Rik edelløvskog	6	1		7
	Kalkskog	3	1		4
	Gråor-heggeskog		2		2
	Rikere sumpskog		1		1
Kyst og havstrand	Grunne strømmer	1			1
	Strandeng og strandsump	6	7		13
	Kalkrike strandberg	4	10		14
Andre viktige forekomster	Andre viktige forekomster	4	8	4	16
Totalt		46	74	25	145

Det er ikke utarbeidet lister over hvilke arter som er kjent fra kommunen i denne rapporten, da dette ikke har vært noe mål i undersøkelsen. Listene ville derfor vært ufullstendige og i de fleste tilfellene ikke gjenspeilt de reelle forekomstene i kommunen, men artslister over det som til enhver tid er lagt inn i kommunens database er mulig å framstille. En oversikt over kjente rødlistearter som er påtruffet i denne undersøkelsen er gitt i tabell 2 (se også figur 6). Lista er basert på egne observasjoner og Dolmen (1993), Kaspersen & Einvik (1997), Tønsberg et al. (1996), Frisvoll & Blom (1997), Bendiksen et al. (1998), Borg (1998) og Fremstad (1998). Lista er langt fra fullstendig fordi det ikke er søkt systematisk etter opplysninger og fordi mange artsgrupper ikke er inkludert.

Tabell 2. Kjente rødlistearter fra Inderøy kommune.

Artsgruppe	Latinsk navn	Norsk navn	Rødlistekategori
BF-	<i>Thymus praecox</i> ssp. <i>arcticus</i>	Norsk timian	DC
BM-	<i>Fissidens pusillus</i>	Grannlommemose	DM
ML-	<i>Physcia magnussonii</i>	Rimrosettlav	R
MS-	<i>Tremiscus helvelloides</i>	Traktgelésopp	DC
ZF-	<i>Clangula hyemalis</i>	Havelle	DM
ZF-	<i>Cygnus cygnus</i>	Sangsvane	R
ZF-	<i>Gavia arctica</i>	Storlom	DC
ZF-	<i>Gavia stellata</i>	Smålom	DC
ZF-	<i>Haliaeetus albicilla</i>	Havørn	DC
ZF-	<i>Limosa limosa</i>	Svarthalespove	R
ZF-	<i>Melanitta fusca</i>	Sjørorre	DM
ZF-	<i>Melanitta nigra</i>	Svartand	DM
ZHA	<i>Triturus vulgaris</i>	Liten salamander	V

Figur 6. Norsk timian - *Thymus praecox* ssp. *arcticus* er en rødlistet plante.

Diskusjon

Vurdering av datagrunnlag og status

Kildematerialet i denne undersøkelsen består først og fremst av ulike fagrapporter og utredninger, samt spredte opplysninger fra andre skrevne kilder, fagpersoner og lokalkjente. Dessuten har en hovedoppgave fra Norges landbrukshøgskole, som sammenstiller data om biologisk mangfold i kommunen (Borg 1998), blitt benyttet. Denne hovedfagsoppgaven har vært nyttig som en oversiktlig framstilling av relevant grunnlagsmateriale. Av nyregistreringer tilfører oppgaven imidlertid lite. Det er derfor primærkildene, først og fremst fagrapportene, som har vært det desidert viktigste og mest pålitelige grunnlagsmaterialet, ved beskrivelse og vurdering av de enkelte lokalitetene. De har dessuten gitt generell kunnskap om naturgrunnlag og viktige naturtyper- eller miljøer og artsforekomster i regionen. Mange av opplysningene fra fagrapportene er av eldre dato og det kan i mellomtiden ha foregått endringer i miljøet med innvirkning på naturverdiene. Til en viss grad er lokalitetene oppsøkt i denne undersøkelsen og en vurdering av tilstand er blitt foretatt, men for flere er det likevel behov for en oppdatert tilstandsbeskrivelse. Borg (1998) oppsøkte mange lokaliteter i felt og den oppdaterte beskrivelsen av tilstanden i disse lokalitetene har vært til nytte.

I denne undersøkelsen har kulturlandskapet og naturmiljøer i tilknytning til dette blitt vektlagt. Potensielle lokaliteter er blitt ettersøkt etter en prioritetsliste fra kommunen, grovt sett de sørligste delene av kommunen, samt områdene rundt Sandvollan og Kjerkesvågen. Spredte observasjoner er også foretatt utenfor disse prioriterte områdene, men det finnes fortsatt partier med kulturlandskap hvor det er aktuelt med supplerende undersøkelser, bl.a. sør for Sandvollan mot Granavatnet, Vangshylla og spredte partier i sørvestdelen av kommunen. Kyst og havstrand er også rimelig godt dekket i denne undersøkelsen, men området ved Vangshylla og østover mot Råvika fortjener grundig registrering. Myr, ferskvann og skog er ikke prioritert i denne undersøkelsen og det er ett behov for registreringer i disse naturtypene. Likevel er nok mange av de viktigste lokalitetene fanget opp gjennom tidligere registreringer. Eksempelvis er dammer godt undersøkt av Dolmen (1993) og flere viktige kalkfuruskog- og edelløvskogslokaliteter er beskrevet og avgrenset.

Figur 7. Beitemark ved Korsen.

Generelt trengs en gjennomgang av barskogen og bl.a. området Kverkillberget – Steinstad bør undersøkes nærmere. Ferskvann og vegetasjonen langs bekker og elver bør også undersøkes, men da Direktoratet for naturforvaltning har under utarbeiding en håndbok for kartlegging av ferskvannslokaliteter, kan det være en fordel å avvente dette arbeidet.

Informasjon om rødlistede arter er hentet ut fra rapporter og herbariet ved Botanisk museum i Oslo. Selv om de eldre innsamlingene ofte har upresise lokalitetsangivelser, er til gjengjeld identiteten kontrollerbar og de gir generell informasjon om biologisk mangfold i kommunen. Det er ikke gjort forsøk på noen fullstendig gjennomgang av samtlige artsgrupper. Lista over rødlistearter må derfor betraktes som ufullstendig og foreløpig.

Det har ikke vært et mål å lage fullstendige artslistor over noen artsgrupper i denne undersøkelsen. Det har derfor heller ikke noen hensikt å summere opp artsantall da dette kun vil gjenspeile det utvalget som til et gitt tidspunkt er lagt inn i databasen og følgelig vil gi et nokså skjevt inntrykk av de reelle forholdene.

Viktige naturtyper og forekomster i Inderøy kommune

Flest lokaliteter ble avgrenset i naturtypen naturbeitemark i denne undersøkelsen. Dette har sammenheng med at kulturlandskapet er prioritert i undersøkelsen. I Inderøy er kulturlandskapet nokså rasjonelt drevet. De viktigste lokalitetene finnes derfor i kantsoner mot skog og strand. Nokså typisk finnes de i kupert terreng på grunnlendt mark, hvor det er vanskelig å pløye og gjødsle. I disse områdene får man ofte et variert miljø med tørrbakkepartier, bergframspring, blokker, steinrøyser og trær (figur 7). Slike varierte

Figur 8. Gamle trær ved Saksehaug gamle kirke.

miljøer gir gunstige levevilkår for mange arter. Flere er regionalt sjeldne og nær sin kjente nordgrense i Norge. Spesielt kan nevnes tettstarr – *Carex spicata* som ble funnet på sin hittil nordligste kjente forekomst i landet i denne undersøkelsen. For øvrig har også lakrismjelt – *Astragalus glycyphyllos*, stavklokke – *Campanula cervicaria*, krattslirekne – *Fallopia dumetorum* og bakkefiol – *Viola collina* sine kjente nordgrenser i Norge i kommunen. Fra det åpne kulturlandskapet finnes gradvise overganger mot andre naturtyper, kantkratt, hagemark og kalkrike strandberg og grensa mot disse naturtypene er diffus. Naturtypen parklandskap har også en relativt høy andel lokaliteter. I Inderøy er dette først og fremst kirkegårdmiljøer og store tun på sørsida av Inderøy (figur 8). Lokalitetene er bl.a. kjennetegnet ved store edelløvtrær, alléer og steingjerder. Svart rosettlav – *Phaeophyscia nigricans* og leppemessinglav – *Xanthoria ulophyllodes* er to regionalt sjeldne lavararter

Figur 9. Havstrand med havsivaks – *Schoenoplectus maritimus*.

klassifisert som naturlig fisketomme innsjøer og tjern. Trusler mot dammene er først og fremst gjenfylling, men også forurensing og gjengroing kan være et problem. Selv om status for dammer i dag ser ut til å være god i kommunen er det grunn til å være oppmerksom på utviklingen. Videre er dammer også viktige for en del artsgrupper som er mangelfullt undersøkt, slik at mange kan vise seg å være viktigere enn det som dagens situasjon tilsier.

Strandenger er en viktig naturtype i kommunen med en høy andel svært viktige lokaliteter. Disse er avgrenset til dels fordi de er viktige hekke- og rasteplasser for fugl og fordi de har en interessant flora og vegetasjon med mange regionalt sjeldne arter. Flere av disse er sørlige arter som nærmere seg sin nordgrense i landet i Inderøy, som bukkebeinurt – *Ononis arvensis* og havsivaks – *Schoenoplectus maritimus* (figur 9), eller er sjeldne i regionen som for eksempel engstorkenebb – *Geranium pratense* (figur 10). Likeledes er det avgrenset mange lokaliteter i naturtypen kalkrike strandberg. Dette har naturligvis sammenheng med naturforholdene i kommunen; beliggenhet ved fjorden og kalkrik berggrunn. Gode klimaforhold i tillegg medfører forekomster med flere sørlige,

Figur 10. Engstorkenebb – *Geranium pratense*.

som finnes i dette miljøet og som i Inderøy er nær sin kjente nordgrense i landet.

En stor andel dammer er også inkludert. Disse lokalitetene baserer seg på informasjon fra Dolmen & Refsaas (1987) og Dolmen (1993). Det er ikke utenkelig at det finnes flere dammer som bør tas med. Forekomst av liten salamander er brukt som kriterium for verdisetting til svært viktig. Det samme gjelder forekomster som har blitt

varmekrevende og regionalt sjeldne arter som bakkemynte – *Acinos arvensis*, kransmynte – *Clinopodium vulgare*, vill-lin – *Linum catharticum*, storblåfjær – *Polygala vulgaris* (figur 11), vårmure – *Potentilla neumanniana*, rødsildre – *Saxifraga oppositifolia* og trefingersildre – *S. tridactylites*. Flere trives også best på kalkrik grunn. På kalkbergene finnes også flere interessante

Figur 11. Storblåfjær – *Polygala vulgaris*.

kryptogamer, bl.a. laven kalkmessinglav – *Xanthoria sorediata*. Tindved – *Hippophaë rhamnoides* er en annen strandplante med sin hovedforekomst i Norge i Trøndelag.

Sørvendte, åpne kalkrike bergvegger er et viktig substrat for flere sjeldne kryptogamer. Den eneste kjente forekomsten med en rødlistet lav i kommunen er en slik bergvegg ved N. Kløvstad. Her vokser laven rimrosett-lav – *Phaeophyscia magnusonii*, som regnes som

sjelden (Tønsberg et al.1996, Direktoratet for naturforvaltning 1999b). Den ovenfor omtalte lokaliteten med tettstarr er på toppen av denne bergveggen.

Edelløvskog er en nordlig utløper av de tempererte løvskogene lenger sør i Europa. Det er en sjelden skogtype i regionen og den dekker små arealer i kommunen. Skogtypen er artsrik og inneholder varmekjære arter, med en sørlig utbredelse i Norge. Edelløvskog er utsatt for oppdyrking, hogst og treslagskifte til gran. Mangel på skjøtsel kan også være et problem i kulturpåvirkede typer. I Inderøy finnes skogtypen spredt, i sørvendte, varme lier, først og fremst i den søndre delen av kommunen nær kysten. Den finnes gjerne i overgangen åpent kulturlandskap og barskog eller strandberg, ofte sammen med hagemark, kantkratt og urterik kantvegetasjon. Grensedragning mellom typene kan være problematisk. Alle disse typene er artsrike med flere regionalt interessante arter. Berberiss – *Berberis vulgaris*, kransmynte – *Clinopodium vulgare*, lodneperikum – *Hypericum hirsutum*, bergmynte – *Origanum vulgare*, marianøklebånd – *Primula veris*, krossved – *Viburnum opulus* og vårerteknapp – *Lathyrus vernus* er noen eksempler på viktige karplanter i edelløvskog og de ovenfor nevnte typene. På trærne i edelløvskogen finnes av og til en rik kryptogamflora med flere regionalt sjeldne arter. Blant de som ble funnet i Inderøy er lavene *Acrocordia gemmata*, *Gyalecta ulmi*, *Opegrapha rufescens* og *Opegrapha varia*. I skogen finnes ofte bergvegger og store blokker hvor det også kan finnes regionalt interessante kryptogamer. Spesielt kan nevnes revemose - *Thamnobryum alopecurum* og krusfellmose - *Neckera crispa*, men også arter som flatfellmose - *Neckera complanata*, rottehailemose - *Isothecium alopecuroides* og krypsilkemose - *Homalothecium sericeum* gir en indikasjon på verdifulle lokaliteter. Viktige edelløvskogslokaliteter er spesielt Brakstad og Ulvinbakk-Råvika.

De omtalte lokalitetene med kalkskog er også viktige, Koabjørge, Nesberget og Kverkillberget. Trolig vil flere interessante lokaliteter bli oppdaget ved mer detaljerte undersøkelser i skog. Det samme gjelder barskog for øvrig som ikke er prioritert i denne undersøkelsen.

Naturlig forekommende edelløvtrær i Inderøy er alm, hassel og svartor. Spisslønn og sommereik finnes plantet på enkelte tun. Ask er mer sjelden som tuntre og selvforyngende bestander med treslaget finnes på noen plasser i kommunen. I Inderøy er særlig det innførte treslaget platanlønn vanlig på tun. Arten naturaliserer seg (er i ferd med å bli en del av den naturlige vegetasjonen) og kan oppfattes som et problem da den fortrenger naturlig forekommende arter (Fremstad & Elven 1996). Rydding av platanlønn i kartlagte lokaliteter og planting av stedegne treslag som tuntrær er derfor gunstig, men da arten er såpass godt etablert er det usikkert hvilken effekt slike tiltak vil ha.

Kommentarer til klassifikasjon og kartlegging

Klassifikasjonssystemet i DN-håndboka er nylig utarbeidet og derfor lite utprøvet i praktisk naturtypekartlegging. En del av de beskrevne typene er likevel godt kjent gjennom andre klassifikasjonssystemer, for eksempel for vegetasjonskartlegging (se bl.a. Fremstad 1997) og gjennom mange ulike utredninger og naturfaglige undersøkelser. Likevel vil det når man tar i bruk et nytt system avdekkes mangler og inkonsistenser og problemer med praktisk gjennomføring. Det bør være rom for skjønnsmessige vurderinger og det er behov for utprøvinger og tilpasninger.

Noen få naturtyper i Inderøy kommune er ikke beskrevet i DN-håndboka. Derfor har kategorien andre viktige forekomster blitt benyttet om noen lokaliteter. Bak typen skjuler det seg bl.a. skjær og holmer som er viktige hekkeplasser for sjøfugl. Dette kan være viktige lokaliteter både i lokal, regional, nasjonal og internasjonal sammenheng. Naturtypen er ikke beskrevet i DN-håndboka, men det kan diskuteres om slike lokaliteter hører inn under viltkartlegging. En grenseoppgang mellom naturtypekartlegging og viltkartlegging er nødvendig. Noen ferskvannsføremster er også blitt plassert her. Det gjelder noen tjern som ikke kan klassifiseres som naturlig fisketomme tjern, men som i følge Dolmen (1993) kan ha interessante faunaforekomster. Spesielt gjelder dette vann med forekomst av padde, som er en sjelden art i Nord-Trøndelag.

Figur 12. Høsholmen med den rødlistede arten norsk timian - *Thymus praecox* ssp. *arcticus*.

Lokalitetsliste

Nedenfor gis en kortfattet beskrivelse av lokalitetene. Dataene samsvarer med egenskapstabellene i kommunens biologisk mangfold-database.

1. Litleengvågen

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump
Verdi: A Dato: 29.08.1999
Kilde: Kristiansen (1988), Borg (1998), H. Bratli

Området omfatter strandengkompleks og brakkvannspoll. I følge Kristiansen (1988) er dette et artsrikt område (77 arter) med den regionalt sjeldne arten duskstarr. Lokaliteten inneholder meget fint og tilnærma urørt strandengkompleks med varierte plantesamfunn; landhevingstrand med littoralbassenger og steinstrand med velutvikla burotvoll. Dessuten finnes saltenger, brakkvannsenger, pøllignende våtmark og fuktenger. Vegetasjon er meget frodig. Kristiansen (1988) vurderer området som nasjonalt til regionalt verneverdig.

2. Skjelvågen

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump
Verdi: B Dato: 1973
Kilde: Baadsvik (1974a), Borg (1998), H. Bratli

Området omfatter strandengkompleks og brakkvannspoll. Pollen har mudderbunn med havgras og ålegras og ulike utforminger av saltsiv-samfunn. Lokaliteten er beitepåvirket. Ifølge Baadsvik (1974a) er lokaliteten mindre verneverdig i nasjonal målestokk (2 av 4 mulige stjerner). Utfylling langs veien på nordsiden og ca 30 m langs vestsiden av pollen, samt at vannet er forurenset, reduserer verdien. Lokaliteten er ikke avgrenset av Baadsvik (1974a). Avgrensing følger Borg (1998).

3. Hyllbukta

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump
Verdi: A Dato: 30.08.1999
Kilde: Baadsvik (1974a), Kristiansen (1988), Bierach (1989), Borg (1998), H. Bratli

Dette er et strandeng og gruntvannsområde med relativt vanlig strandengvegetasjon, med unntak av en strekning på 3-400 m lengst øst. Nord for båthusene ved Koabjørge foreligger de med mest interessante planteforekomstene. Her finnes steinet driftvoll med artsrik og spesiell flora med regionalt interessante arter som bukkebeinurt, engstorkenebb, havsivaks og strandvindel. Ellers inngår rullesteinsfjære, steinet strandeng og artsrik driftvoll. I følge Bierach (1989) er lokaliteten et viktig naturvernområde og et vann/sjøfuglområde med lokal verdi. I følge Kristiansen (1988) har strandengene lokal til regional verdi. Avgrensing følger delvis Borg (1998). Kulturpåvirkning og nærhet til E6

reduserer naturverdiene og i følge Baadsvik (1974a) er lokaliteten derfor kun mindre verneverdig.

4. Sundnesbukta

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: B Dato: 01.07.1999

Kilde: Baadsvik (1974a), Kristiansen (1988), Bierach (1989), Borg (1998), H. Bratli

Området består av en to km lang mudderfjære med ulike strandengtyper, bl.a. saltsivenger og driftvoller. Lenger ut finnes salturt og havgras. Lokaliteten har en interessant flora med bl.a. bukkebeinurt og en stor populasjon med havsivaks. Gruntvannsområdet er i følge Bierach (1989) et lokalt viktig sjø/vannfuglområde. Baadsvik (1974a) vurderte lokaliteten til å være uten verneverdi pga. kraftig forurensing, mens Kristiansen (1988) vurderte den som lokalt/regionalt verneverdig. Avgrensingen følger Borg (1998).

5. Laberget-Gjørsvholmen

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: B

Kilde: Kristiansen (1988), Kaspersen & Einvik (1994), Borg (1998)

Lokaliteten er et gruntvannsområde med tilgrensende strandenger og en dam. I følge Kaspersen & Einvik (1994) var området tidligere et viktig fugleområde, men det er noe redusert pga. oppdyrking innenfor Gjørsvholmen. Kristiansen (1988) vurderte strandengene i området til å ha lokal til regional verneverdi. Borg (1998) siterer notat fra Norsk ornitologisk forening hvor det hevdes at området er viktig for kortnebbgås.

6. Lorvikleiret

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: A

Kilde: Kaspersen & Einvik (1994), Borg (1998)

Kaspersen & Einvik (1994) hevder at dette er en meget viktig fuglelokalitet. Kortnebbgåsansamlingen i 1993 savner sidestykke i landssammenheng med 8000 individer. Lokaliteten er også et viktig område for smålom og marine ender og den har potensiale som rasteplass for vadefugl. Lorvikleirets betydning er på høyde med tilsvarende områder i Trondheimsfjorden. Kartavgrensing følger Borg (1998).

7. Straumen

Kyst og havstrand: Grunne strømmer

Verdi: A Dato: 01.07.1999

Kilde: Bierach (1989), Borg (1998), H. Bratli

Gruntvannsområde og smal tidevannstrøm ved utløpet av Borgenfjorden. Hos Bierach (1989) er området avmerket sammen med Borgenfjorden som et sjøfuglområde med

regional verdi, dessuten som et viktig naturvernområde. Sjøen er vinteråpen og et viktig tilholdssted for ærfugl. Kartavgrensing følger Borg (1998).

8. Kroksvågen

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: A

Kilde: Kaspersen & Einvik (1994), Baadsvik (1974a), Bierach (1989), Borg (1998)

Kroksvågen er et gruntvannsområde på grensa mot Steinkjer. I følge Kaspersen & Einvik (1994) er området sammen med Frøsetvågen, Hustadøya og Kalven et betydelig hekkeområde. Kroksvågen har et tyngdepunkt av andefugler. Bierach (1989) angir området som en sjøfugllokalitet med regional verdi. Området er også undersøkt av Baadsvik (1974a), som beskriver lokaliteten som mudderfjære som går over i steinfjære dominert av strandstjerne og strandkjempe. Han gir ikke lokaliteten verdi i nasjonal sammenheng. Lokaliteten er viktig for vadefugler og ender, bl.a. havelle, svartand, ærfugl og kvinand.

9. Stornesøra

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: B Dato: 30.08.1999

Kilde: Bierach (1989), Borg (1998), H. Bratli

Gruntvannsområde med strandenger og strandberg. Lokaliteten er angitt av Bierach (1989) som et sjø/vannfuglområde med regional verdi. Borg (1998) besøkte lokaliteten og nevner ærfugl, brushane, gravand og en del vadere. Lokaliteten er sterkt påvirket av friluftsliv og ferdsel da en fotballbane med parkeringsplass, kiosk og toalett ligger på den midterste tangen. Bergene på Naustholmen er slitasjepåvirket og relativt artsfattige. Fjellrapp og vill-lin kan nevnes. Strandengfloraen er bedre utviklet med vanlige arter som strandrug, strandkjempe, strandstjerne og saltsiv. Lokaliteten har størst betydning for fuglelivet.

10. Prestmyra

Myr: Intakt lavlandsmyr

Verdi: C Dato: 1998

Kilde: Borg (1998)

Myr som i følge Borg (1998) består av både fattig torvmosemyr, fattig starrmyr og rik grasmyr. Myra skal også være grøftet på to steder. Kartavgrensing følger Borg (1998).

11. Venåsmyra/Venåstjønna

Myr: Rikmyr

Verdi: A

Kilde: Dolmen & Refsaas (1987), Dolmen (1993), Borg (1998), K. I. Flatberg

Dette er et myrområde som spenner fra nedbørsmyr til rikmyr. Myggblom finnes, dessuten sjeldne torvmoser som butt-torvmose (Flatberg sitert i Borg 1998). I følge Dolmen (1993)

er dette et typisk midtnorsk myrtjern med relativt stort potensiale for rik fauna. Salamander var tidligere tallrik, men på grunn av forsøk med utsetting av ørret er bestanden kraftig desimert. Liten salamander finnes fortsatt i nyutgravde dammer (Borg 1998). Dolmen & Refsaas (1987) fant 7 vanlige øyenstikkerarter på lokaliteten. Avgrensing følger i hovedsak Borg (1998).

12. Kjelås 1

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Dam som ifølge Dolmen (1993) ligger inngjerdet på beitemark med tette vegetasjonsbelter rundt. Faunaen var ikke spesielt rik, men Dolmen noterte mange froskerumpetroll. Den inngår i et relativt sammenhengende damkompleks og dermed kan den ha betydning for overlevelse av bl.a. liten salamander. Avgrensing er omtrentlig og inkluderer en buffersone rundt selve dammen.

13. Kjelås 2

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: A

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Dam i veikant nord for Kjelås som ifølge Dolmen (1993) er relativt nyutgravd. Vegetasjonen er sparsom, men dyrelivet er rikt og variert. Dolmen noterte mange froskerumpetroll og fire individer liten salamander. Den inngår i et relativt sammenhengende damkompleks og dermed kan den ha betydning for overlevelse av bl.a. liten salamander. Avgrensing er omtrentlig og inkluderer en buffersone rundt selve dammen.

14. Kjelås 3

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: A

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Dam som ifølge Dolmen (1993) ligger ca 400 m N for Kjelås i åkerkant inn mot skogen. Dolmen fant mange froskerumpetroll, 2 frosker og en liten salamander. Den inngår i et relativt sammenhengende damkompleks og dermed kan den ha betydning for overlevelse av bl.a. liten salamander. Avgrensing er omtrentlig og inkluderer en buffersone rundt selve dammen. Lokalitet 14 og 15 kan være byttet om hos Borg (1998).

15. Kjelås 4

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Skogsdam som ifølge Dolmen (1993) ligger ca 500 m N for Kjelås. Dammen skal ha et interessant dyreliv og Dolmen fant mange froskerumpetroll. Den inngår i et relativt sammenhengende damkompleks og dermed kan den ha betydning for overlevelse av bl.a. liten salamander. Avgrensing er omtrentlig og inkluderer en buffersone rundt selve dammen. Lokalitet 14 og 15 kan være byttet om hos Borg (1998).

16. Kjelås 5

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: A

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Dam som ifølge Dolmen (1993) ligger på en porsmyr omgitt av torvmoser og starr. Dolmen fant liten salamander. Den inngår i et relativt sammenhengende damkompleks og dermed kan den ha betydning for overlevelse av bl.a. liten salamander. Avgrensing er omtrentlig og inkluderer en buffersone rundt selve dammen.

17. Kjelås 6

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Dam som ifølge Borg (1998) var fullstendig dekket av andmat. Den ble ikke undersøkt av Dolmen (1993), men inkluderes siden den inngår i et relativt sammenhengende damkompleks og dermed kan den ha betydning for overlevelse av bl.a. liten salamander. Avgrensing følger Borg (1998) og inkluderer en buffersone rundt selve dammen.

18. Mellom Vikan og Hamre

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: A

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette en typisk klippedam, som lenge har vært tilholdssted for liten salamander. Dammen mottar et visst tilsig fra en kjøkkenhage like ved og i følge Borg (1998) ble dammen rensket opp i 1994.

19. Skardstjern

Ferskvann og våtmark: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern

Verdi: A

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Dolmen (1993) angir både liten salamander og frosk fra Skardstjernet. Tjernet ligger på ei myr og deler av skogen rundt er også inkludert.

20. Floåstjern

Ferskvann og våtmark: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern

Verdi: A

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Lokaliteten er ifølge Dolmen (1993) et lite myrtjern med liten salamander. En del av skogen rundt myra er også inkludert i lokaliteten for å sikre salamander levesteder på land.

21. Metjønna

Ferskvann og våtmark: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern

Verdi: A

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette et myrtjern hvor det er satt ut fisk, men hvor det er lite sannsynlig at den kan formere seg. Det ble observert en liten salamander og froskerumpetroll.

22. Gavlstjern

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: A

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Borg (1998) er det fortsatt mye salamander i dammen. Dolmen (pers. med. i Borg 1998) hevder at dammen er en av de viktigste salamanderlokalitetene i kommunen. Avgrensing følger Borg (1998) med unntak av dyrka mark som er utelatt.

23. Froskhølet

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

I følge Dolmen (1993) er dette en skogsdam som det tidligere har vært liten salamander i. Dammen var i 1993 til dels drenert og skogen rundt hogd. Det ble ikke observert liten salamander i 1993, men store mengder froskerumpetroll. Dammen ble rensket opp og demt opp til opprinnelig vannstand i 1994 og fire salamander ble satt ut (Borg 1998).

Dammen er ikke undersøkt i dette prosjektet og status til salamander i dammen er uklar. Kartlegging er omtrentlig og følger Borg (1998) og grense mot dyrka mark.

24. Dam ved Ringve

Ferskvann og våtmark: Dammer
Verdi: B Dato: 01.07.1999
Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Liten dam i skogkant som nylig er gravd opp. I følge Borg (1998) skal det være satt ut liten salamander. Det er usikkert om denne har overlevd. Dammen ligger i kant av gråorskog og skogen er ryddet mot sør for å slippe sol og varme inn. Langs kanten vokser vannvegetasjon med arter som gulldusk og slåttestarr. Kartavgrensing følger Borg (1998), som for øvrig kaller lokaliteten dam ved Røset.

25. Dam ved Hogstad

Ferskvann og våtmark: Dammer
Verdi: A
Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Liten dam som ifølge Borg (1998) ble gravd opp i 1994. Liten salamander finnes i selve dammen og i en liten sump i nærheten. Den er ikke undersøkt av Dolmen (1993).

26. Skålpundtjern

Ferskvann og våtmark: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern
Verdi: B
Kilde: Dolmen & Refsaas (1987), Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette et myr/skogstjern, som brukes til utsetting av regnbueørret. Tidligere er det registrert liten salamander der, men dens status i dag er usikker. Dolmen hevder (sitert i Borg 1998) at dette er blant de mer interessante lokalitetene for salamander i kommunen, såfremt det ikke settes ut mer fisk. Ellers er dette en av få lokaliteter hvor det er påvist marflo. Dolmen & Refsaas (1987) fant kun noen få vanlige øyenstikkere ved vannet. Vegetasjonen er relativt rik med selsnepe, bukkeblad, gulldusk og hvit nøkkerose. Borg (1998) observerte horndykkerpar med unge. Lokaliteten er ikke undersøkt i dette prosjektet. Kartavgrensing følger Borg (1998), men er modifisert noe. Blant annet er dyrka mark utelatt.

27. Sundnesdammen

Ferskvann og våtmark: Dammer
Verdi: A
Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette et vannreservoar dannet gjennom oppdemming av bekken. Dammen er ikke undersøkt av Dolmen, men det skal ifølge han være observert både liten

salamander og frosk der tidligere. Dammen framkommer ikke på kartet og er omtrentlig plassert etter koordinater angitt av Dolmen (1993) og bekkens beliggenhet.

28. Dam N for Granheim/Saksmoen

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette et vannreservoar med relativt rikt dyreliv og mange froskerumpetroll. Lokaliteten er omtrentlig avgrenset på kart.

29. Dam vest for Ingål

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Dammen er ifølge Dolmen (1993) en oppdemming av bekken. Det ble observert fiskevak og mange froskerumpetroll i en sumpdam like ved. Lokaliteten er omtrentlig avgrenset på kart.

30. Granavatnet

Andre viktige forekomster

Verdi: C

Kilde: Dolmen & Refsaas (1987), Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) skal det tidligere (1954 og 1973) være funnet liten salamander ved utløpet i sør, men han hevder at dette trolig er "slengere" pga. forekomster med både trepigget stingsild og ørret i vannet. Dolmen & Refsaas (1987) angir den vanlige øyenstikkerarten *Aeshna grandis* fra Granavatnet.

31. Dam øst for Granavatnet

Ferskvann og våtmark: Dammer

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Liten dam hvor det ble observert store mengder froskerumpetroll og trepigget stingsild (Dolmen 1993).

32. Tjern NV for Raudfloa (Kafstadtjern)

Ferskvann og våtmark: Rike kulturlandskapssjøer

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Dette er ifølge Dolmen (1993) et sterkt eutrofiert tjern pga. omkringliggende jordbruk. Han fant frosk i tjernet. Vegetasjonen er rik med bl.a. selsnepe.

33. Svarttjern

Andre viktige forekomster

Verdi: C

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Svarttjern er ifølge Dolmen (1993) et eutroft skogstjern med en god bestand trepigget stingsild. Det finnes også frosk i tjernet.

34. Tjern sør for Floåsen

Andre viktige forekomster

Verdi: C

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette et tjern med fisk. Froskerumpetroll ble registrert og det synes som om vannet kan egne seg for padde.

35. Tjern sør for Søråsen

Andre viktige forekomster

Verdi: C

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette et tjern som ikke egner seg for amfibier. Dyrelivet er imidlertid relativt rikt.

36. Solemstjønnna

Ferskvann: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern

Verdi: C

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette et tjern hvor det er satt ut fisk. Froskerumpetroll ble registrert.

37. Tjern på Lauvhaugen

Ferskvann: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er tjernet egnet for liten salamander, men den ble ikke observert av han. Insektlivet var nokså rikt.

38. Raudflovatnet

Andre viktige forekomster

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Raudflovatnet har bestander av både ørret og trepigget stingsild (Dolmen 1993). Han observerte også froske- og padderumpetroll. Padde er sjelden i Nord-Trøndelag.

39. Vådalsvatnet

Andre viktige forekomster

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette et typisk midtnorsk skogsvatn med ørretbestand. Vatnet har også både padde og frosk. Padde er sjelden i Nord-Trøndelag.

40. Leklemsvatnet, nordbukta

Andre viktige forekomster

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Leklemsvannet har ifølge Dolmen (1993) en god fiskebestand. I nordbukta ble store mengder padde- og froskerumpetroll observert.

41. Skjemstadvatnet

Ferskvann: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern

Verdi: B

Kilde: Dolmen & Refsaas (1987), Borg (1998)

Skjemstadvatnet omhandles av Dolmen & Refsaas (1987). De beskriver vannet som næringsrikt med rik vegetasjon. Hassel finnes på nordsiden. De fant en sjelden og tre vanlige øyenstikkerarter. *Coenagrion pulchellum* er en sjelden art som er registrert langs kysten til Trøndelag, samt ett funn i Nordland. Kartavgrensing følger Borg (1998).

42. Kråkåsvatnet

Ferskvann: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Lokaliteten utgjør et myrtjern og tilgrensende områder. Dolmen (1993) hevder det blir satt ut fisk i vannet, men at den ikke formerer seg. Han besøkte ikke selv lokaliteten, men lokalkjente skal ha sett liten salamander der tidligere. Borg (1998) så et horndykkerpar med unge og den sjeldne øyenstikkeren *Lestes sponsa* er observert der tidligere (Alvheim sitert i Borg 1998).

43. Langåstjønna

Ferskvann: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern

Verdi: B

Kilde: Dolmen (1993), Borg (1998)

Ifølge Dolmen (1993) er dette et lite eutroft tjern omgitt av tett skog. Tidligere er det funnet liten salamander. Lokaliteten grenser til Steinkjer kommune.

44. Granaelva

Skog: Gråor-heggeskog

Verdi: B Dato: 30.06.1999

Kilde: Paulsen et al. (1989), Borg (1998), H. Bratli

Granaelva strekker seg fra Granavannet til utløpet ved Straumen. I den nedre delen av elva fra utløpet opp til skolen er vegetasjonen mest påvirket pga. tilplanting, bebyggelse og lignende. Her er også elva i følge Paulsen et al. (1989) nokså forurensset og det er en del søppel. Vegetasjonen består vesentlig av gråor-heggeskog som en smal brem langs elva inneklemt mellom åker og bebyggelse. Floraen er typisk for gråor-heggeskoger med arter som vårkål, kratthumbleblom, springfrø og firblad, men innslaget av ugras er nokså betydelig. Ved utløpet er det en gammel steinbro og en gammel alm med rik kryptogamflora. Her vokser også kjempepiggnopp langs bredden. Ovenfor skolen blir skogen mer velutviklet og dekker et større areal langs bekken. Her finnes også en del moserike berg i bratte skrenter. Elva meandrerer og det er strutsevingbestander på de flate slettene nærmest bekken. Stedvis har skogen beitepreg. Det finnes en del eldre trær og dessuten noe dødt trevirke. Strekningen fra skolen og opp til hovedveien er trolig den mest verdifulle. Øverst mot hovedveien er det laget en forbygning og her er skogen delvis hogd. Den øvre delen av lokaliteten er ikke befart, men inkluderes fordi den trolig fungerer som en sammenbindende korridor i det omkringliggende åkerlandskapet. I øvre del er det i følge Paulsen et al. (1989) sjøaure.

45. Loråsbekken

Skog: Gråor-heggeskog

Verdi: B Dato: 06.1999

Kilde: Paulsen et al. (1989), Borg (1998), H. Bratli

I Loråsbekken var det tidligere sjøørret opp til fossen ca 50 m fra utløpet. Lenger opp var det tidligere også bekkeørret. På grunn av sterk forurensing forsvant fisken og utsetting av bekkeørret for noen år tilbake var i følge grunneier mislykket. Vannkvaliteten er imidlertid bedret og på sikt kan elva igjen bli fiskeførende. Vegetasjonen langs bekken er frodig og består bl.a. av gråor-heggeskog og granskog. Deler av området beites av storfe. Lokaliteten er ikke grundig undersøkt, men vegetasjonen er frodig og skogen er trolig viktig for fuglelivet. Gulsanger ble hørt juni 1999. Bekken fungerer også som et sammenbindende ledd på tvers av åkerlandskap. Relativt velutviklet og sammenhengende gråor-heggeskog langs bekker er dessuten nokså sjelden i kommunen. Kartavgrensing er omtrentlig og følger markslagsgrense mot dyrka mark.

46. Nesskjæret

Andre viktige forekomster

Verdi: A

Kilde: Kaspersen & Einvik (1994), Borg (1998)

Lokaliteten består av en liten holme som er et viktig sjøfuglområde med høy hekketetthet. Den er beskrevet i utkast til verneplan for sjøfuglområder i Norge (Kaspersen & Einvik 1994). Ærfugl og fiskemåke hekker i et antall som er regionalt interessant og hettemåke i et antall som er nasjonalt interessant. Vegetasjonen består av gras og urter og det er betydelig innslag av nypekratt, samt noen enkeltstående einer og rogn. Avgrensing følger Borg (1998).

47. Storskjæret

Andre viktige forekomster

Verdi: B

Kilde: Bierach (1989), Borg (1998)

Storskjæret er angitt som et hekkeområde for sjøfugl med regional verdi av Bierach (1989). Kartavgrensing følger Borg (1998), da den ikke er tilfredsstillende kartfestet hos Bierach. Muligens burde lokaliteten også omfatte noe areal på fastlandet og fjorden mellom fastlandet og holmen.

48. Ålbergholmen

Andre viktige forekomster

Verdi: A

Kilde: Bierach (1989), Borg (1998)

Ifølge Bierach (1989) er dette et sjøfuglområde med regional verdi. Rosten (sitert i Borg 1998) hevder at lokaliteten er hekkeområde for ærfugl, tjeld, fiskemåke og gråhegre.

49. Galgsøya

Andre viktige forekomster

Verdi: B

Kilde: Bierach (1989), Borg (1998)

Galgsøya er sammen med Låtra avmerket som et viktig sjø/vannfuglområde av Bierach (1989). Området er også et populært friluftsområde. Vegetasjon og flora er ikke undersøkt, men det er trolig et stort potensiale for interessant strandbergflora. Kartavgrensing følger Borg (1998).

50. Hustadøya

Andre viktige forekomster

Verdi: B

Kilde: Kaspersen & Einvik (1994), Borg (1998)

Ifølge Kaspersen & Einvik (1994) er dette et viktig hekkeområde for ærfugl og fiskemåke. Hovedtrekk i vegetasjonen er granskog, delvis hogd og gjødsla beitemark. For øvrig et område mye brukt til bade- og friluftsliv. Kartavgrensing følger Borg (1998).

51. Kalven

Andre viktige forekomster

Verdi: B

Kilde: Kaspersen & Einvik (1994), Bierach (1989)

Kalven er ifølge Kaspersen & Einvik (1994) og Bierach (1989) et viktig hekkeområde for sjøfugl.

52. Brenntangen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: B Dato: 29.08.1999

Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Området består av kalkrike strandberg i en smal sone langs land. Den rikeste floraen finnes på de sørøstvendte bergene i den sørligste delen av lokaliteten. Vegetasjonen består av åpen strandbergvegetasjon og kantkratt i overgang mot ulike skogtyper. Floraen er artsrik og inneholder interessante arter som rødsildre, bakkemynte, fjellrapp og prikkperikum. Lav- og mosefloraen er også rik, bl.a. med putevrimose og den kalkkrevende arten kalkmessaginglav. Lokaliteten er påvirket av ferdsel.

53. Høsholmen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: A Dato: 07.07.1999

Kilde: Baadsvik (1974b), Bierach (1989), Borg (1998), H. Bratli

Området omfatter en stor og flere små holmer med en relativt smal strandsone med grunne vikar, strandberg, kantkratt og enger (figur 12). Innenfor finnes planta granskog. Holmene huser en stor forekomst av den rødlistede arten norsk timian på den sørvestre delen. I følge Baadsvik (1974b) er området botanisk sett meget verdifullt, med artsrik flora på strandberg og strandenger. Foruten norsk timian finnes forekomster med en lang rekke interessante arter som vårmure, bakkemynte, vill-løk og rødflangre. Strandengene består av ulike typer, bl.a. saltsiv-vegetasjon, salturt- og havgras-vegetasjon. Flere interessante arter finnes i strandengene, bl.a. havsivaks og buestarr. På grunn av de meget fint utviklede strandbergene og stor variasjon i planteliv er lokaliteten i følge Baadsvik (1974b) en av de mest verdifulle strandberglokalitetene i Trondheimsfjorden. Kryptogamfloraen på bergene er også rik. Havørn, som er regnet som en hensynskrevende art, benytter også øya. Lokaliteten er også et sjø- og vannfuglområde av lokal verdi (Bierach 1989).

54. Letnesvågen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: A

Kilde: Baadsvik (1974b), Kristiansen (1988), Bierach (1989), Øien (1994), Borg (1998),

Letneslandet er et viktig naturområde med variert vegetasjon, artsrik flora og flere interessante planteforekomster. Strandbergene ble undersøkt av Baadsvik (1974b) som fant omkring 70 arter, bl.a. vill-løk, vill-lin, bakkemynte, bakkeveronika, bergfrue, rødsildre og vårmure. Kristiansen (1988) undersøkte strandengene og konkluderte med at de hadde lokal til regional verdi. En detaljert beskrivelse av vegetasjon og flora finnes i Øien (1994). Han delte vegetasjonen inn i 8 typer og konkluderte med at strandbergvegetasjonen spesielt innenfor Korsholmen og på den midtre odden var botanisk sett meget interessante. Vegetasjonen her er artsrik og inneholder flere arter som ikke er vanlige i Trøndelag. Ulike skogtyper, kulturbetinga eng og strandengvegetasjon inngår også. Et parti med lågurtskog i sørøst er spesielt godt utvikla, med mye hassel og vårerteknapp, blåveis og stortveblad. Gråor-heggeskog finnes også. Totalt fant Øien 178 arter karplanter og lokaliteten inneholder ganske sikkert også en høyt antall kryptogamer. Området skal også være viktig for sjøfugl (Bierach 1989). Lokaliteten er ikke undersøkt i dette prosjektet og kartavgrensning følger Øien (1994) med unntak av noe dyrka mark som er utelatt.

55. Svebakk

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: B

Kilde: Baadsvik (1974b), Borg (1998)

Området inneholder kalkrike strandberg med interessant flora. Lokaliteten er angitt hos Baadsvik (1974b), som hevder den inneholder varmekjær strandbergvegetasjon. Lokaliteten skal dessuten være voksested for vårarve. Arten er imidlertid ikke gjengitt i Lid & Lid (1994), som kun angir Frosta kommune i Nord-Trøndelag. Lokaliteten er ikke undersøkt i dette prosjektet. Avgrensing følger Borg (1998). I følge henne skal det på østsiden være ganske bratt ned mot fjorden med frodig vegetasjon på hyller i bergene, mens sørsiden har flate berg med lite vegetasjon. Beskrivelsen tyder på at lokaliteten også har stort potensiale for artsrik og interessant kryptogamflora.

56. Vangshylla

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: A

Kilde: Baadsvik (1974b), Borg (1998)

Vangshylla ligger lengst sørvest i kommunen og har med sin gunstige, sørvendte beliggenhet og kalkrik berggrunn en artsrik og interessant flora med varmekjære arter. Vegetasjonen består vesentlig av strandbergvegetasjon. En del hytter finnes i området. Baadsvik (1974b) hevder lokaliteten har meget rik flora med varmekrevende arter, bl.a. store forekomster med bergmynte, foruten vårrublom, dvergminneblom, trefingersildre og rødsildre. Lakrismjelt har her sin nordgrense i Norge. Gunnar Engan (sitert i Borg 1998) oppgir dessuten småborre, blåveis, lodneperikum, bakkemynte og kransmynte. Lokaliteten ble ikke oppsøkt i dette prosjektet og kartavgrensing følger i hovedsak Borg (1998).

57. Øst for Råvika

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: A Dato: 31.08.1999

Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Lokaliteten består av en drøyt kilometerlang smal sone med kalkrike strandberg, delvis i mosaikk med forskjellige strandengtyper, gråorskog og edelløvskog. Vegetasjonen er generelt åpen på bergene, mens skogen innenfor til dels er svært tett. Floraen består bl.a. av varmekjære og interessante arter som bakkemynte, berberiss, kransmynte, bergmynte, vill-lin, storblåfjær og filtkongsløys og den sjeldne arten lodneperikum. I edelløvskogen inngår alm og hassel og ved Rostadbakken står en gammel eik. De åpne vertikale, kalkrike og sørvendte bergene har også stort potensiale for forekomster av interessant kryptogamflora. Lokaliteten er også omtalt av Baadsvik (1974b) og Borg (1998). Kartavgrensing er noe justert i forhold til Borg (1998).

58. Koabjørga

Skog: Kalkskog

Verdi: A Dato: 30.08.1999

Kilde: Baadsvik (1974b), Bjørndalen og Brandrud (1989), Borg (1998), H. Bratli

Området består av strandberg og tørr kalkfuruskog med artsrik vegetasjon og spesiell flora. Dessuten finnes sørvendte berg med rik , kalkkrevende kryptogamflora. I følge Bjørndalen og Brandrud (1989) har lokaliteten kun lokal verneverdi fordi den er liten og oppsplittet av riksvegen og jernbanelinja. De eksponerte og sørvendte strandbergene og knausene langs fjorden har i følge Baadsvik (1974b) artsrik og spesiell skrent- og urvegetasjon. Lokaliteten strekker seg inn i Verdal kommune og det er uklart om de angitte artene hos Baadsvik (1974b) og Bjørndalen og Brandrud (1989) er funnet i Verdal eller Inderøy. Lokaliteten er uansett verdifull med stort innslag av varmekjære arter, bl.a. stavklokke, lodneperikum, vårmure og bakkemynte. Den representerer den nordligst kjente forekomsten med ekstremtørr kalkfuruskog. Riksvegen og jernbanelinja krysser lokaliteten og det er en viss slitasje i forbindelse med campingplassen. Avgrensing ovenfor E6 følger Bjørndalen og Brandrud (1989).

59. Nesberget

Skog: Kalkskog

Verdi: A Dato: 01.07.1998

Kilde: Flatberg (1993), Borg (1998), H. Bratli

Dette er et meget viktig botanisk område med spesiell vegetasjon og artsrik flora med flere interessante forekomster. Kalkfuruskogen på toppen er spesielt interessant, men også kalklågurt-granskog, kalklågurt-hasselskog, lågurt-lauvtreskog, gråor-heggeskog, kantkratt, tørreng og bergsprekkvegetasjon inngår (Flatberg 1993). Viktige artsforekomster er særlig forekomsten med bakkefiol, som her har sin nordgrense i Norge. Floraen inneholder både sørlige, varmekjære arter og kravfulle arter som helst finnes på kalkrikt substrat. Flere av artene er regionalt sjeldne. Eksempler er rødflangre, blåveis, sølvasal, kalktelg, bukkebeinurt, vårmure, bakkemynte og trefingersildre. Blant kryptogamene finnes interessante arter som revemose, hasselmoldmose og laven *Gyalecta ulmi*. Lokaliteten er godt beskrevet og avgrenset av Flatberg (1993).

60. Kverkillberget

Skog: Kalkskog

Verdi: B Dato: 01.97.1999

Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Området består av en markert kolle med kalkfuruskog og lågurtskog med artsrik og spesiell flora bl.a. kalktelg. En del av skogen er hogstpåvirket, spesielt på nordsiden. Her vokser den regionalt sjeldne arten krusfellmose på en høy, vertikal bergvegg. Mosefloraen for øvrig er trolig rik på denne bergveggen. Lokaliteten fortjener en grundigere undersøkelse og bør ses i sammenheng med kalkfuruskogen mot øst.

61. Ulvinbakkan-Råvika

Skog: Rik edelløvskog

Verdi: A Dato: 31.08.1999

Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Området inneholder ulike skogtyper og nederst ved fjorden åpne strandberg og vertikale bergvegger med kant-, knaus- og bergflatevegetasjon. Lokaliteten ligger lokalklimatisk gunstig til i den sørvendte lia ned mot fjorden. Strandsonen er stedvis relativt utilgjengelig med høye bergvegger. Enkelte partier har rik kryptogamflora bl.a. med kalkraggmose, krusfagermose og den sjeldne revemose. Ellers forekommer en lang rekke interessante arter som bakkemynte, berberiss, kransmynte, rødflangre, bergmynte og vårmure. På stranda ble rosettkarse funnet. Ovenfor stranda går vegetasjonen over i artsrik edelløvskog, hvor både ask, alm og hassel inngår. Asken kan ha spredd seg fra noen planta asketrær ved Råvika, hvor det i kant av beite også står en gammel eik. Skogen er beita i den østre delen og det finnes en del tørrengfragmenter, kantkratt og moserike bergvegger. Tidligere har trolig hele skogen vært beita og den er nå preget av gjengroing. Lenger opp i lia overtar blandingskog med gran og mye hassel. Grana blir etterhvert dominerende, mens i øvre, østre del finnes gråorskog. Floraen er artsrik og inneholder flere interessante, til dels varmekjære arter. Her kan nevnes haremat, skogsalat, blåveis, marianøklebånd, firblad og trollbær. Den øvre delen av lokaliteten er ikke besøkt og avgrensing følger her markslagsgrense mot barskog.

62. Agle

Skog: Rikere sumpskog

Verdi: B

Kilde: Borg (1998)

Området består i følge Borg (1998) av en svartorforekomst langs fylkesveien. Skogen er påvirket av hogst og dessuten grøftet. Gran dominerer i tresjiktet hvor det også inngår rogn og noe furu. Floraen ellers inneholder arter som myrhatt, gulldusk, bukkeblad, skogburkne og hengeving. Avgrensing og beskrivelse følger Borg (1998).

63. Hall

Skog: Rik edelløvskog

Verdi: A Dato: 02.07.1999

Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Lokaliteten inneholder en askebestand i sørøstvendt skråning i åsen bak gården Hald. Trærne er relativt unge og bestanden skal i følge grunneier være kommet opp ved naturlig foryngelse. Det er plantet ask på gården 2-300 m lenger sør. Skogen er ellers skjøttet og det er plantet gran. Mot nord grenser den til hogstflate. Floraen er middels rik med arter som firblad og trollbær. Edelløvskog er i seg selv interessant i kommunen og selvforyngende ask såpass langt mot nord er spesielt.

64. Kjerknestangen

Skog: Rik edelløvskog

Verdi: B Dato: 30.08.1999

Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Området inneholder ulike skogtyper hvor relativt artsrike hasselkratt spesielt langs veien på østsiden av tangen er viktige. Hassel finnes for øvrig i skogen over hele den ytre delen av odden, men mot vest dominerer frodig gråorskog med høyvokste urter som mjødurt, tyrihjel, kratthumleblom, firblad, skogstorkenebb og skogsvinerot. I tresjiktet inngår også gran, rogn, osp, hegg og vortebjørk. I hasselkrattene finnes i tillegg arter som trollbær, blåveis og liljekonvall. Lokaliteten er trolig tidligere beita og preges nå stedvis av tette krattoppslag og høyvokste karplanter.

65. Ringve

Skog: Rik edelløvskog

Verdi: A

Kilde: Borg (1998)

Lokaliteten består av blandingskog med gran og edle løvtrær, alm og hassel og dessuten en del bjørk. Almen forekommer i den øvre delen av lia, mens hassel overtar ned mot sjøen. Lokaliteten er ikke undersøkt av meg og det foreligger ikke floristiske data. Kartavgrensing følger Borg (1998) og er ifølge henne ikke nøyaktig.

66. Tronstad Østre

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: C Dato: 02.09.1999

Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Dette er et område med gjengroende beitemark opprinnelig undersøkt av Borg (1998). Området ligger i skogkant og er under sterk gjengroing med bl.a. gråor, bjørk, rogn og noe hassel. Delvis inngår også gran. Flora og vegetasjon var relativt ordinær og tatt i betraktning den kraftige gjengroingen kan ikke lokaliteten sies å inneha vesentlige biologiske kvaliteter.

67. Øver-Gangstad

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: A Dato: 04.07.1999

Kilde: H. Bratli

Dette er et variert kulturmarksområde i sørvendt li. Noe gjødsla beite med grunne partier og bergframspring varierer med tørrbakke, kantkratt og hagemark med til dels gammel hassel. Dessuten fantes flere skyggefulle og moserike bergvegger. Blåveis, gjeldkarve og mørkkongslys ble funnet og på berg vokste kystårenever, kalkraggmose og flatfellmose. Området inngår i et småskala-kulturlandskap med flere kartlagte lokaliteter, hvor denne er størst og mest variert og trolig har de største naturverdiene.

68. Hustad 1

Kulturlandskap: Småbiotoper
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten inneholder en skogkledt, hagemarkpreget åkerholme med lågurtskogsarter. Den har en middels rik flora med trollbær og liljekonvall, moserike, skyggefulle bergskrenter og variert treslags sammensetning med bl.a. hassel, selje, mye osp, gran og rogn. Områder inngår i småskala jordbrukslandskap med flere viktige lokaliteter.

69. Hustad 2

Kulturlandskap: Småbiotoper
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av en skogkledt, hagemarkpreget åkerholme med lågurtskogsarter. Floraen i området er middels artsrik med kratthumleblom, liljekonvall og prestekrage og det er en variert treslags sammensetning med bl.a. hassel, bjørk, osp, gran og rogn. Områder inngår i et småskala jordbrukslandskap med flere viktige lokaliteter.

70. Hustad 3

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Dette er en beita hassellund med hagemarkpreg i veksling med lite gjødsla beite, tørrbakker og bergframspring. Floraen er relativt artsfattig med bl.a. trollbær, gulmaure og rødknapp. Kupert terreng og god variasjon i habitater høyner naturverdien.

71. Hustad 4

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Dette er et lite gjødsla beite i sørvendt skråning. Lokaliteten inneholder tørrbakkepreget vegetasjon bl.a. med gjeldkarve, prestekrage og gulmaure og spredt tresetting.

72. Hustad kirke

Kulturlandskap: Parklandskap
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av tun og kirkegårdsmiljø rundt middelalderkirke. Spesielt var det mye gammel alm, men også ask, lind og bøk. Det er gode forekomster med lavarter som krever bark med høy pH, på de gamle edelløvtrærne.

73. Krokshus N

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av naturbeitemark rundt gammel husmannsplass (figur 13). Vegetasjonen er relativt artsfattig og grasrik, men området er trolig relativt lite gjødsla. Småkupert terreng med grunnlendte partier på forhøyninger øker variasjonen. Bak huset finnes en hassel- og ospelund. Harerug, prestekrage og rødknapp ble funnet. Lokaliteten kan være interessant mht. soppflora.

Figur 13. Husmannsplass ved Krokshus.

74. Krokshus S

Kulturlandskap: Hagemark
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten er en relativt artsfattig hagemark i veksling med åpen, trolig lite gjødsla beitemark. Området er grasrikt. Prestekrage, gulmaure og rødknapp ble funnet. Lokaliteten kan inneholde en interessant soppflora.

75. Flakkenberg

Kulturlandskap: Artsrike veikanter
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

I området finnes en artsrik veikant med rik karplanteflora langs markert, vertikal, sørvendt, kalkrik bergvegg ca 100 m langs grusvei (figur 14). Det ble registrert interessante karplanteforekomster som

Figur 14. Artsrik veikant ved Flakkenberg.

mørkkongsslys og det er potensiale for rik kryptogamflora. På toppen inngår deler av kupert, tresatt naturbeitemark.

76. Heggstad

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Dette er et småkupert, lite gjødsla beite med grunnlendte partier, knauser og bergframspring. Lokaliteten er spredt tresatt med bjørk, rogn og gråor, sammen med nyperoser og einer. Putevrimose vokste på berg. Ellers ble flekkmure, blåkløkke og rødknapp funnet.

77. Koahalla

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: C Dato: 08.30.1999
Kilde: H. Bratli

Området omfatter et bratt vestvendt beite og hagemark vesentlig med gråor. Trolig er beite relativt lite gjødsla, men det var likevel artsfattig. Muligens kan det være potensiale for interessant soppflora.

78. Steinstad 1

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: A Dato: 01.09.1999
Kilde: H. Bratli

I området inngår kupert og relativt lite gjødsla beitemark i kant av gjødsla beite. Det er rikelig med små, grunnlendte partier med tørrbakkepreget flora, kantkratt og soleksponerte bergvegger med rik kryptogamflora. Stedvis er beitet tresatt bl.a. med opprinnelig planta, men nå selvforbyggende ask. En liten bjørkehage med mer artsfattig vegetasjon, men relativt gamle trær, er også inkludert. Dessuten inngår et gammelt kalkbrudd og artsrik veikant med en gammel selje. Deler av lokaliteten er under gjengroing som følge av opphørt bruk. Flere sjeldne og regionalt interessante arter ble funnet: bakkemynte, murburkne, tettstarr, kalktelg, vårmure, filtkongsslys og mørkkongsslys. Hyllemose og putevrimose vokste på berg. Lokaliteten er variert og blant de mer interessante beitemark/kantkrattlokaliteter som ble registrert.

79. Steinstad 2

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 01.09.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av kupert, grunnlendt, relativt lite gjødsla beite og bergframspring med artsrik flora. Dessuten inngår et lite parti med kalkfurskog. Her ble kalktelg og rødflangre

funnet. Ellers ble regionalt interessante arter som bakkemynte, murburkne, blåveis og filtkongsløys funnet.

80. Steinstad 3

Skog: Rik edelløvskog

Verdi: A Dato: 01.09.1999

Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av en smal brem med selvforvengende askeskog mellom åker og tørr, artsrik kalkfuruskog. Lokaliteten ligger sørvendt til i kant av kalkfuruskog og det finnes bl.a. mye blåveis og rødflangre.

81. Tuset på Steinstad

Kulturlandskap: Parklandskap

Verdi: B Dato: 01.09.1999

Kilde: H. Bratli

Området er et tuset med gamle edelløvtrær som ask, eik, lind og platanlønn. Ifølge grunneier ble asketrærne plantet rundt 1870. På trærne vokser flere rikbarksarter, som skåldogglav og pulverdogglav.

82. Nordberg

Kulturlandskap: Parklandskap

Verdi: B Dato: 02.09.1999

Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av tuset og allé med gamle edelløvtrær. På alm, ask, bjørk og platanlønn er det rike forekomster med rikbarksarter av lav, bl.a. den regionalt sjeldne arten svart rosettlav. På stabburstein vokste lokalt sjeldne lavarter, bl.a. raudberglav.

83. Ystad 1

Kulturlandskap: Hagemark

Verdi: B Dato: 02.09.1999

Kilde: H. Bratli

Området inneholder relativt artsfattig hagemark med bl.a. bjørk og rogn. Det er småkupert med kantarter som mørkkongsløys og rødknapp.

84. Ystad 2

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: C Dato: 02.09.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av kupert beite med noen bergframspring og grunnlendte partier med tørrbakkearter. Filtkongsllys ble funnet sammen med sandarve og prestekrage.

85. Ystad 3

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: C Dato: 02.09.1999
Kilde: H. Bratli

Dette er et kupert beite med noen bergframspring og grunnlendte partier med tørrbakkearter. Prestekrage, sandarve og gjeldkarve ble funnet, men floraen var relativt fattig.

86. Nedre Hø

Kulturlandskap: Hagemark
Verdi: C Dato: 03.07.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av en bjørkehage langs grusvei, som tidligere var beitet, men som nå er under gjengroing. I lokaliteten var det en del gammel bjørk, men floraen var relativt artsfattig.

87. Øvre Hø

Kulturlandskap: Hagemark
Verdi: C Dato: 03.07.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består først og fremst av relativt lite gjødsla beite i kant av mer intensivt utnyttet beite. Floraen er relativt artsfattig stedvis med kantkratt/tørrbakkepreg på grunnlendte partier med bl.a. gjeldkarve, blåklokke, einer og rosekratt. Lokaliteten ligger på en kolle og er delvis trebevokst bl.a. med gammel bjørk. På nordsiden av kollen finnes blandingskog med gran og en del gråor og dessuten en markert brattkant med interessant moseflora som flatfelmose, putevrime og ryemose.

88. Sør for Øvre Rol

Kulturlandskap: Hagemark
Verdi: C Dato: 03.07.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av et skogkledd kantdrag langs åker og tun. Skogen har hagemarkpreg, men er under gjengroing. I bryn mot åker finnes mer åpen ugraspreget kantvegetasjon. De vanligste treslagene er osp, gråor, selje og ask. Av sistnevnte finnes en del eldre trær, men trærne for øvrig er unge. Floraen er relativt artsfattig, men enkelte middels interessante arter forekommer som trollbær, blåveis, haremat og firblad. Skogen har trolig rikt fugleliv og kan fungere som korridor i landskapet. Moserike steiner finnes også.

89. Øvre Rol

Kulturlandskap: Parklandskap
Verdi: B Dato: 03.07.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av tun og allé med gamle edelløvtrær som alm, ask og platanlønn, samt bjørk og furu. Dette er et stabilt miljø, som er viktig for kryptogamer, trolig også fugler. På trærne ble rikbarkssamfunn med kryptogamer registrert.

90. Sund

Kulturlandskap: Parklandskap
Verdi: B Dato: 01.09.1999
Kilde: H. Bratli

Området er et tun med gamle edelløvtrær som alm, platanlønn, bjørk, bøk, lerk og eik. På trærne fantes en nokså rik kryptogamflora, bl.a. skåldogglav og flere rosettlavarter.

91. Nedre Rol

Kulturlandskap: Parklandskap
Verdi: B Dato: 03.09.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten er et tun med gamle edelløvtrær som alm, platanlønn, bjørk og ask. På trærne finnes en nokså rik kryptogamflora.

92. Vest for Saksehaug

Kulturlandskap: Artsrike veikanter
Verdi: C Dato: 01.09.1999
Kilde: H. Bratli

Området er en veikant med forekomst av de regionalt interessante artene strandvindel og mørkkongsslys. Begge artene har nordgrense i landet i Steinkjer og er nokså sjeldne i Inderøy. Floraen for øvrig består av vanlige arter.

93. Sundnes

Kulturlandskap: Parklandskap
Verdi: A Dato: 01.07.1999
Kilde: H. Bratli

På Sundnes ligger et stort parkanlegg med store gamle trær og en steinmur. Tidligere var det også en dam i hagen. Det finnes både gamle asketrær, platanlønn, spisslønn og bjørk med interessant kryptogamflora. Leppemessinglav vokser her nær sin kjente nordgrense i landet. Ellers finnes raudberglav og flere arter med dogglav og rosettlav. På steingjerdet vokste de regionalt sjeldne artene mørk kongsslys og svart rosettlav.

94. Saksehaug kirke

Kulturlandskap: Parklandskap
Verdi: A Dato: 01.07.1999
Kilde: H. Bratli

Området har et stabilt kirkegårdsmiljø med steingjerde og gamle edelløvtrær, bl.a. mange asketrær, dessuten alm og platanlønn. Både på muren og trærne finnes en interessant kryptogamflora, bl.a. de regionalt sjeldne artene svart rosettlav, raudberglav og leppemessinglav.

95. Jektvolden

Kulturlandskap: Parklandskap
Verdi: A Dato: 30.06.1999
Kilde: H. Bratli

Ved Jektvolden er det et parkanlegg med store gamle trær, bl.a. ask, platanlønn, bjørk og bøk. På trærne finnes en interessant kryptogamflora. Nede ved stranden finnes strandberg med rik flora, bl.a. svartburkne, gjeldkarve, fjellrapp og dunhavre og de kravfulle mosene putevrimose og krypsilkemose. Den regionalt sjeldne arten vårmure finnes også.

96. Saksehaug gamle kirke

Kulturlandskap: Parklandskap
Verdi: A Dato: 03.07.1999
Kilde: H. Bratli

Rundt kirken finnes et estetisk kirkegårdsmiljø med steingjerde og meget gamle og store edelløvtrær, bl.a. ask, alm og platanlønn. Både på muren og trærne finnes en interessant kryptogamflora, bl.a. med de regionalt sjeldne artene leppemessinglav, svart rosettlav og raudberglav.

97. Vest for Saksehaug gamle kirke

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: C Dato: 28.08.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten er en variert naturbeitemark i bratt sørvendt skråning. Området er relativt artsfattig og grasrikt, men trolig nokså lite gjødsla. I veikanten vokste bl.a. mørkkongsslys, prestekrage og rødknapp. Beitet er delvis tresatt med bjørk, gråor og platanlønn.

98. Nord for Berg

Kulturlandskap: Hagemark
Verdi: C Dato: 27.08.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av relativt variert hagemark med bl.a. bjørk, selje, osp, ask og rogn omgitt av gjødsla beite. Noen av trærne er middels gamle. Lokaliteten er småkupert med grunnlendte partier, knauser og steinrøyser. Floraen er temmelig ordinær med bl.a. rødknapp, jordbær og blåklukke.

99. Sør for Berg

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: C Dato: 27.08.1999
Kilde: H. Bratli

Sør for berg finnes en delvis tresatt beitemark som trolig er relativt lite gjødsla. Lokaliteten ligger i en sørvendt skråning. Forekomster av noen grunnlendte partier, steiner og rosekratt øker variasjonen. Floraen er relativt artsfattig, men arter som prestekrage, mørkkongsslys og blåknapp ble funnet.

100. Volan

Kulturlandskap: Hagemark
Verdi: B Dato: 02.09.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av hagemark dominert av hassel i sørvendt skråning ovenfor hovedveien. I øvre del inngår også gråor og en del eldre gran. Lokaliteten er beita og i skogbryn inngår kantvegetasjon og dessuten finnes en del skyggefulle, moserike berg. Floraen er artsrik og inneholder regionalt interessante arter som blåveis, prestekrage, skogsalat og maria nøklebånd. Særlig sistnevnte øker områdets naturverdi.

101. Sør for Li

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: A Dato: 01.07.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består først og fremst av en bratt sørvendt skrent i ellers lite gjødsla beite. I følge grunneier er det ikke gjødsla på flere år på beitet. Vegetasjonen består foruten ulik engvegetasjon også av kant,- knaus,- og bergvegg-vegetasjon. Floraen spesielt på det brattlendte partiet er artsrik og inneholder flere interessante arter, som blåveis, vill-lin, trefingersildre, bakkeveronika, mye prestekrage og gjeldkarve. På bergene ble dessuten flere interessante moser og lav registrert, bl.a. den sjelden skorpelaven *Psora globifera* som er knyttet til tørre, solrike, åpne og kalkrike bergframspring. Lokaliteten er variert og dekker et relativt stort areal.

102. Kvistad

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 02.07.1999
Kilde: H. Bratli

Rett nordvest for Kvistad ligger en relativt lite gjødsla beitemark i sørvendt skråning. Lokaliteten er småkupert med rosekratt og einerbusker og grunnlendte, tørrbakkepregete partier. Spredt finnes også ask og bjørk. Floraen er artsrik med bl.a. prestekrage, storblåfjær og mørk kongsllys.

103. Hald

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 02.07.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av et lite parti med nokså lite gjødsla beite og skogbryn. Det finnes en del grunnlendte partier og bergframspring, bergvegger, en gammel hul ask og gammel bjørk. I skogkanten inngår bl.a. selje og ask. På trærne og bergene finnes relativt kravfulle moser og lav, som skåldogglav og ekornmose. Karplantefloraen inneholder arter som vill-løk, filtkongsllys og prestekrage.

104. Ingål

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: C Dato: 02.07.1999
Kilde: H. Bratli

Dette er et relativt artsfattig, men lite gjødsla hestebeite på liten haug. Lokaliteten er småkupert og grunnlendt og har små bergknauser med tørrbakkepreget flora i ellers mer triviell engvegetasjon. Noe gran og bjørk finnes sammen med einer- og rosebusker. Av arter kan nevnes prestekrage, blåknapp, rødknapp og blåklokke. På berg vokste ryemose og ekornmose.

105. Nord for Ingål

Kulturlandskap: Småbiotoper
Verdi: B Dato: 02.07.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av et parti med flere små åkerholmer omgitt av åker. Lokaliteten inneholder arealer med åker, som ikke er interessante i biologisk mangfold-sammenheng. Åkerholmene er ikke beita i dag. Det er en del rosekratt og einerbusker, dessuten moserike berg og grunnlendte partier med relativt artsrik, tørrbakkepreget flora. Av arter kan nevnes blåklokke, rødknapp, blåknapp, prestekrage og dunhavre. På berg vokste den kravfulle mosen putevrinose.

106. Sør for Hjulstad

Rasmark, berg og kantkratt: Kantkratt
Verdi: B Dato: 01.07.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av åpne, artsrike kantkratt i veksling med naturbeitemark. Den ligger lokalklimatisk gunstig til i sørvendt li ned mot fjorden. Deler av området beites og trolig har hele området tidligere vært beitet, men det er nå preget av gjengroing med bl.a. hasselkratt, osp og rogn. Floraen er artsrik og inneholder arter som blåfjær og prestekrage. Dessuten finnes bergknauser og bergflater med interessant kryptogamflora.

107. Volholmen (Hjulstadholmen)

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg
Verdi: B Dato: 01.07.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av en odde sør for Hjulstad med varierte naturtyper. Rundt holmen finnes sørvendte kalkberg og kantkratt med rik flora. Spredt forekommer også strandeng med bl.a. engstorkenebb. Midt på holmen finnes også dyrka eng, som er uten interesse i denne sammenheng og en grusvei fører fram til et badeplass og båthus. Floraen på strandbergene og kantvegetasjonen er artsrik og inneholder interessante arter, som for

eksempel bakkemynte, fjellrapp, fjelløyentrøst og dunhavre. Det finnes også en rik forekomst av den kalkkrevende laven kalkmessinglav.

108. Vest for Volholmen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: B Dato: 27.08.1999

Kilde: H. Bratli

I dette området inngår varierte strandtyper på vestsiden av Volholmen. Nærmest holmen finnes strandeng med en stor populasjon av den regionalt interessante arten havsivaks. Lokaliteten inneholder også kalkrike strandberg, kantkratt og tørrbakkevegetasjon. Innenfor strandengene er det også inkludert partier med gråorskog og fragmenter av gjengroende beite. Floraen består av arter som vill-lin, fjellrapp, blåknapp og den kalkkrevende og relativt sjeldne laven kalkmessinglav.

109. Røvika sør

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: C Dato: 01.07.1999

Kilde: H. Bratli

Området inneholder delvis tresatt beitemark som trolig er relativt lite gjødsla. Lokaliteten ligger i en sørvendt skråning og er preget av gjengroing. Forekomster av noen grunnlendte partier, steiner og rosekratt øker variasjonen. Floraen er relativt vanlig med bl.a. prestekrage og hassel.

110. Røvika nord

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: B Dato: 01.07.1999

Kilde: H. Bratli

Nord for Røvika finnes delvis tresatt beitemark som trolig er relativt lite gjødsla. Lokaliteten ligger i en sørvendt skråning og deler er noe preget av gjengroing. Forekomster av noen grunnlendte partier, bergframspring, steiner og rosekratt gir økt variasjon i området. Floraen er nokså interessant bl.a. med skogmarihand, storblåfjær, prestekrage og hassel. På berg vokste putevrinose og ryemose.

111. Rydningen

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: B Dato: 01.07.1999

Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av åpne, artsrike strandberg og kantkratt i veksling med strandengfragmenter. På grunn av den sørvestvendte beliggenhet nede ved fjorden ligger lokaliteten lokalklimatisk gunstig til. Floraen er artsrik og inneholder arter som blåfjær, flekkmure og vill-lin. Strandengene er små og lite utviklet og inneholder vanlige arter som

saltsiv, strandstjerne, strandrug og strandkryp. På knausene finnes også interessant kryptogamflora, bl.a. putevrimose.

112. Hjulstad

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: B Dato: 27.08.1999

Kilde: H. Bratli

Området består av en høy, vertikal veiskjæring med kant- og tørrbakkevegetasjon på toppen. Vegetasjonen går gradvis over i beita engvegetasjon som dominerer resten av lokaliteten. Beitemarka er stedvis relativt lite gjødsla og det inngår en del rosekratt, einer og hassel, dessuten spredte bergframspring og tørre grunnlendte partier. Det er veiskjæringa og partiet nærmest denne som har den rikeste floraen, hvor særlig forekomsten med tettstarr er interessant. Lokaliteten er blant de nordligste i landet (ny nordgrense ble funnet i denne undersøkelsen ved N Kløvstad). Ellers finnes bl.a. filtkongslys, vill-løk, tårnurt og prestekrage og på den kalkrike bergveggen en rik kryptogamflora.

113. Øst for Undersåker

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: B Dato: 03.09.1999

Kilde: Borg (1998), H. Bratli

Lokaliteten består en tindvedforekomst på havstrand. Den inneholder 4 mindre forekomster med tindved, hvorav den største ligger rett sør for utløpet av Melhuselva. Lokaliteten er også omtalt av Borg (1998).

114. Simastøa

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: B Dato: 02.07.1999

Kilde: H. Bratli

Området inneholder først og fremst eksponerte, kalkrike strandberg med nokså artsrik flora. Vegetasjonen består av tørrbakke- og kantvegetasjon med regionalt interessante arter som bakkemynte, storblåfjær, flekkmure, vill-lin, bergskrinneblom og rødknapp. Tindved vokste helt nord i lokaliteten. Mosene labbmose og putevrimose vokste også på bergene.

115. Nord for Heggdalsneset

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: B Dato: 02.07.1999

Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består vesentlig av eksponerte, kalkrike strandberg med artsrik flora. Vegetasjonen er sammensatt av tørrbakke- og kantvegetasjon med arter som bakkemynte, bergskrinneblom og rødknapp og den regionalt interessante arten trefingersildre.

116. Sør for Heggdalsnes

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg

Verdi: B Dato: 02.07.1999

Kilde: H. Bratli

Lokaliteten inneholder først og fremst eksponerte, kalkrike strandberg med middels artsrik flora. Vegetasjonen i den nordligste delen består av kant og bergvegg-vegetasjon med regionalt interessante arter som berberiss, vårmure, fjellrapp, bergfrue og gjeldkarve. Gradvis blir bergene langs stranda brattere, mens blandingskog med gran og boreale løvtrær overtar innefor. På rogn ble enkelte relativt interessante lavarter funnet, som vanlig blåfiltlav, kystvrenge og kystårenever.

117. Øst for Heggdal

Kulturlandskap: Artsrike veikanter

Verdi: C Dato: 02.07.1999

Kilde: H. Bratli

Området består av en kantsone mellom sørvendt løvskogsli og grusvei langs åker. Antagelig har skogen tidligere vært beitet, da den bar preg av mye krattoppslag. Floraen er middels rik med innslag av varmekrevende arter som filtkongslys og kransmynte.

118. Rostad

Kulturlandskap: Parklandskap

Verdi: B Dato: 04.07.1999

Kilde: H. Bratli

På Rostad finnes gårdstun med gamle trær, steingjerder og murer. Treslags sammensetningen er variert med platanlønn, hestekastanje, alm, bøk, ask, spisslønn og eik. Miljøet er stabilt og velegnet for rike kryptogamsamfunn. Blant annet ble lungenever funnet på ask. Trolig er lokaliteten også av betydning for dyrelivet: insekter, fugl og muligens flaggermus. På mur vokser ekornmose og putevrimose.

119. Allé sørvest for Rostad

Kulturlandskap: Parklandskap

Verdi: B Dato: 04.07.1999

Kilde: H. Bratli

Dette er en omtrent 500 m lang allé med gamle furu- og almetrær gjennom åker. Alléen representerer et stabilt miljø som er viktig for kryptogamfloraen, med flere kravfulle arter som skåldoggelav og pulverdoggelav. Trolig er lokaliteten også av betydning for dyrelivet: insekter og fugl. Langs alléen inngår nyperosekratt, men karplantefloraen er ellers triviell langs alléen.

120. Ulvin

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: C Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Rett sør for gården finnes en liten kolle med relativt lite gjødsla beite. Området er variert og småkupert med sørvendt beliggenhet. Det finnes grunnlendte partier med tørrbakkepreg, bergframspring, einer og nyperosekratt. Lokaliteten er relativt artsfattig, men arter som gjeldkarve, gulmaure og dunhavre inngår. Muligens er det potensiale for beitemarksopp.

121. Øst for Tronhus

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 04.07.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av et relativt lite gjødsla beite. Det er variert og småkupert, delvis med sørvendt beliggenhet. Det finnes grunnlendte partier med tørrbakkepreg, bergframspring, einer og nyperosekratt. Særlig er partiet rett nord for åkeren interessant og her er det muligens også potensial for beitemarksopp. Dessuten inngår et lite fuktparti som øker variasjonen og artsmangfoldet i området. Lokaliteten er relativt artsrik, med arter som vill-løk, flekkmure, bakkeveronika og rundskolm. Putevrimose vokser på berg.

122. Lyngstad

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 31.08.1999
Kilde: H. Bratli

Bak gården ligger en markert kolle med sørvendt tørreng og kantkratt med nyperose og einer i overgang mot barskog. Deler av lokaliteten er beita og den er trolig lite gjødsla. På østsiden av kollen finnes beita løvskog med bl.a. vortebjørk og en del hassel, mens vestsida domineres av bergframspring og en brattskrent. Floraen er relativt artsrik med en del interessante arter, bakkeveronika, gjeldkarve, filtkongsslys, blåveis, blåtopp og prestekrage. På berg vokste ryemose, kystkransemose og lungenever.

123. Berg Øvre

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: B Dato: 31.08.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av delvis skogbevakst sauebeite på toppen kolle og i nord- og østvendt li. Det er variert, men relativt artsfattig. I tresjiktet inngår bl.a. hassel, dunbjørk, til dels stor vortebjørk og gråor. Steingard og steinrøyser, rosekratt og einerbusker, samt en del mosekledte bergvegger øker variasjonen og artsmangfoldet. Av arter kan nevnes blåveis, blålokke, prestekrage, rødknapp og i veikant filtkongsslys. På bergene vokser

kystkransemose, putevrimose, kystfiltlav og lungenever. Det kan være potensiale for beitemarksopp i lokaliteten.

124. Låtra

Andre viktige forekomster

Verdi: A

Kilde: Bierach (1989), Kaspersen & Einvik (1994), Borg (1998)

Låtra er i følge Kaspersen & Einvik (1994) et viktig hekkeområde for sjøfugl. Det er høy hekketetthet i området hvor bl.a. ærfugl, tjeld, tjuvjo, hettemåke, svartbak, fiskemåke og makrellterne er registrert. Bierach (1989) inkluderer også lokaliteten som et viktig vann/sjøfuglområde av regional verdi. Lokaliteten er en lav holme med snauberg og spredt vegetasjon, hovedsakelig strandrug, løvetann, skjørbuksurt, stemorsblom og noen nypebusker. Trolig er kryptogamfloraen rik.

125. Galgsøysundet

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: B

Kilde: Borg (1998)

I området finnes en tindvedforekomst på havstrand registrert av Borg (1998).

126. Verdal

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: C Dato: 05.07.1999

Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av relativt lite gjødsla beite med middels rik flora. Lokaliteten er kupert med grunnlendte partier, små bergframspring, einer, bjørk og nyperosekratt. Floraen har stedvis tørrbakkepreg med arter som prestekrage, blåklokke, gulmaure og rødknapp. Lokaliteten kan ha et potensiale for beitemarksopp.

127. Brakstad 1

Skog: Rik edelløvskog

Verdi: A Dato: 29.08.1999

Kilde: Anon. 1957, Nilsen (1996), Borg (1998), H. Bratli

Området består av en østvendt edelløvskogsli delvis i bratt skråning mot fjorden øst for Brakstad. Vegetasjonen domineres av artsrik alm-lindeskog på relativt tørr og blokkrik mark. Flatere partier spesielt i nedre del av lia og mot sør langs en bekk har mer frodig og fuktig gråor-almeskog. Moserike bergvegger dominerer i den øvre delen av lia og under denne partier med rasmark. De minst brattlendte partiene av skogen beites og har karakter av hagemark spesielt mot sør langs et bekkedrag hvor det finnes flere meget grove og gamle almetrær. I tresjiktet forekommer alm og hassel sammen med gråor, gran, hegg og mer spredt rogn, einer, osp, dunbjørk og vortebjørk. Floraen er meget artsrik og inneholder

flere regionalt interessante arter som blåveis, lodneperikum, trollbær, villrips, korsved, haremat og kranskonvall. Lavfloraen på trærne er også interessant med bl.a. mye lungelav og flere sjeldne skorpelav som *Gyalecta ulmi* og *Opegrapha rufescens*. Likeledes var mose- og lavfloraen på bergene interessant bl.a. med regionalt interessante arter som flatfellmose, hyllemose, ryemose, putevrimose og revemose. Skogen har en variert struktur med både unge og gamle trær og det finnes en god del dødt løvtrevirke. Lokaliteten er trolig også viktig for fugl og insekter. Den inngår delvis i Nilsen (1996), som gir hele kulturlandskapet stor verdi. Ifølge Anon. (1957) er trolig vårerteknapp, slyngsøtvier, kantkonvall og dvergforlemmegei også funnet i lokaliteten. Den er blant de viktigste skogområdene som er registrert i denne undersøkelsen.

128. Brakstad 2

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: A Dato: 29.08.1999

Kilde: Anon. 1957, Nilsen (1996), Borg (1998), H. Bratli

Dette er et område med varierte beitemarkstyper, bl.a. strandenger, relativt lite gjødsla beiter og hagemark. Deler av lokaliteten inneholder nokså tett, men beita oreskog ned mot stranda i sør, dessuten noe beita, grasrik og åpen granskog. I fuktig parti langs bekk finnes frodig gråorskog med innslag av gamle almetrær. Spredt finnes bergvegger og framspring, bl.a. nede ved stranda, samt et steingjerde. Mot nord preges området av tresatt, relativt lite gjødsla beite med hassel og relativt gammel rogn og selje. Floraen er middels artsrik, med arter som filtkongslys, blåveis og kransmynte og på mer fuktige steder skogstjerneblom og kratthumbleblom. På berg ble den regionalt sjeldne laven *Gyalecta ulmi* funnet. Området er omtalt av Nilsen (1996), som bl.a. angir klourt, engstorkenebb og bukkebeinurt fra stranda. I følge henne har området stor verdi som kulturlandskap. Den ligger i tilknytning til foregående lokalitet.

129. Bragstad 3

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: B Dato: 28.08.1999

Kilde: Nilsen (1996), H. Bratli

Området består av et nokså variert naturbeite på østsiden av gården. Det er småkupert med bergframspring, stedvis tørrbakkepreget og gamle bjørketrær. Floraen er relativt ordinær med bl.a. prestekrage, rødknapp og gjeldkarve. Området er omtalt av Nilsen (1996) og i følge henne har hele området stor verdi som kulturlandskap.

130. Bragstad 4

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: C Dato: 28.08.1999

Kilde: Nilsen (1996), H. Bratli

Dette er et nokså lite gjødsla beiteområde sør for gården mellom skogen og mer intensivt drevet beite. Det er småkupert med gamle bjørketrær, einer og nyperosekratt. Lokaliteten har nokså ordinær engflora, men det kan være et potensiale for beitemarksopp. Området er

omtalt av Nilsen (1996) og i følge henne inngår det i et helhetlig område stor verdi som kulturlandskap.

131. Bragstad 5

Kulturlandskap: Naturbeitemark

Verdi: C Dato: 28.08.1999

Kilde: Nilsen (1996), H. Bratli

Området omfatter et beiteområde, som trolig nokså lite gjødsla, sørvest for gården mellom veien og mer intensivt drevet beite. Det er småkupert med gamle bjørketrær, einer og nyperosekratt. Lokaliteten har nokså ordinær engflora, men det kan være et potensiale for beitemarksopp. Området er omtalt av Nilsen (1996) og i følge henne har hele området stor verdi som kulturlandskap.

132. Sjøvoll

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: B Dato: 28.08.1999

Kilde: H. Bratli

Området består av en smal brem med ulike strandengtyper og noen kalkrike strandberg. Spredt forekommer regionalt interessant flora med arter som bukkebeinurt, jåblom og engstorkenebb, innimellom mer triviell strandengflora med bl.a. saltsiv, strandrug og strandstjerne. Lengst mot nordøst inngår noe rik og frodig hasselskog innenfor stranda med bl.a. blåveis, tyrihjelms og trollurt.

133. Bartnes 1

Kulturlandskap: Hagemark

Verdi: A Dato: 28.08.1999

Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av et relativt lite gjødsla beite sør for huset og hagemark mot øst. Området er kupert, med flere bergframspring, gammel rogn og kantkratt med einer og nype. Det er spredt tresatt, tettest i hagemarka, hvor det finnes en del gammel bjørk, hassel og rogn. Her finnes også en del skyggefulle, moserike berg. Lokaliteten er variert og huser en nokså artsrik flora med flere interessante arter som bakkemynte, blåveis, prestekrage og smalkjempe.

134. Bartnes 2

Kulturlandskap: Hagemark

Verdi: A Dato: 28.08.1999

Kilde: H. Bratli

Området består av en nokså tett tresatt hagemark på grunnlendt kolle øst for Bartnes. I tresjiktet inngår rike forekomster med hassel foruten bjørk, gran, selje og hegg. Tresjiktet er tettest i den nordre delen, som også er mest kupert med velutviklede, moseklede

bergvegger. På disse vokser flishinnelav, kalkraggmose og putevrimose. Mot sør åpner hagemarka seg og terrenget blir mer jevnt sørvendt med kantkratt i overgang mot fulldyrka mark. Floraen er artsrik med interessante arter som vårerteknapp, prikkperikum og blåveis. Dette er et lite, men variert og rikt område.

135. Bartnes 3

Kulturlandskap: Naturbeitemark
Verdi: C Dato: 28.08.1999
Kilde: H. Bratli

Dette er et variert beite- og hagemarksområde hvor det også inngår noen små arealer med mer intensivt drevet eng. Langs kanter finnes partier med mindre gjødsla beite og grunnlendte partier med tørrbakkepreg, samt kantkratt. På mer grunnlendte topper finnes hagemark bl.a. med hassel og noen store almetrær.

136. Bartnes 4

Skog: Rik edelløvskog
Verdi: A Dato: 28.08.1999
Kilde: H. Bratli

Området består av en sørøstvendt, bratt edelløvskogsli. I tresjiktet inngår mye alm og hassel foruten gråor og gran. Ellers finnes en del lågurtskogsarter som blåveis og trollbær. Skogen er beita med unntak av de bratteste partiene. Det finnes en del moserike bergframspring særlig i den bratteste delen.

137. Kløvstad Nordre

Rasmark, berg og kantkratt: Sørvendte berg og rasmarker
Verdi: A Dato: 29.09.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten preges av en høy, sørvendt, kalkrik bergvegg, gjengroende beite og kantkratt på toppen av bergveggen og løvskog og kantkratt i overgang mot fulldyrka mark nedenfor berget. I selve bergveggen finnes en interessant kryptogamflora med rike forekomster av den rødlistede laven rimrosett-lav. På toppen av bergveggen finnes en rik eng- og tørrbakkeflora med arter som kransmynte, vill-løk, mye blåknapp og prestekrage. Her ble den hittil nordligste kjente forekomsten i landet med tettstarr funnet. Den forrige nordgrensa lå i Levanger. Løvskogen langs bergveggen er mer skyggefull og frodig. Det er viktig at ikke skogen blir for tett og skygger ut lavfloraen på bergveggen.

138. Salberg kirke

Kulturlandskap: Parklandskap
Verdi: B Dato: 29.09.1998
Kilde: H. Bratli

Dette er et stabilt kirkegårdsmiljø med steingjerde og eldre løvtrær, bl.a. alm og bjørk. Både på steingjerdet og trærne finnes en rik kryptogamflora med bl.a. raudberglav. Det stabile miljøet har trolig også betydning for fuglefaunaen.

139. Ålbergsjøen 1

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg
Verdi: B Dato: 29.09.1999
Kilde: H. Bratli

Dette er et lite området med relativt artsfattige strandberg, men med forekomster av de regionalt interessante karplantene bittersøte og rødsildre.

140. Ålbergsjøen 2

Kyst og havstrand: Kalkrike strandberg
Verdi: B Dato: 29.09.1999
Kilde: H. Bratli

Lokaliteten består av et lite område med strandberg med interessant kryptogamflora. Her finnes bl.a. *Leptogium plicatile* og kalkmessinglav.

141. Kvamsholman biotopvernområde

Andre viktige forekomster
Verdi: B Dato:
Kilde: Kaspersen & Einvik (1997)

Kvamsholman biotopverneområde består av de to vestligste holmene og tilgrensende sjøområder i en avstand på ca 50 m fra land. Lokaliteten er ifølge Kaspersen & Einvik (1997) en variert sjøfugllokalitet og et viktig hekkeområde for ærfugl og fiskemåke. Vegetasjonen preges av gress og urter, men også enkelte kratt av rogn, einer og nyperose.

142. Ørdalen barskogreservat

Skog: Kalkskog
Verdi: A Dato:
Kilde: Korsmo et al. (1989), Haugen (1991)

Ørdalen barskogreservat kan i følge Haugen (1991) karakteriseres som kalkskog. Det ligger i en bratt vestvendt li ned mot Skarnsundet. Det er et betydelig innslag av lauvskog i området og forekomster med varmekjære arter. Området har kalklågurtskog med innslag av alm og hassel. Ellers nevnes blåveis og bergmynte. Det er delvis påvirket av skogsdrift

og beiting, men ikke i særlig grad av moderne flatehogst. Korsmo et al. (1989) klassifiserer området blant de høyest prioriterte lokalitetene og hevder det ikke finnes alternative verneområder i regionen.

143. Hoøya

Andre viktige forekomster

Verdi: A Dato:

Kilde: Kaspersen & Einvik (1997)

Hoøya naturreservat er et viktig hekkeområde for sjøfugl (Kaspersen & Einvik 1997). Øya er kupert med en bratt skrent ned i fjorden på vestsiden. Skogen består av blandingskog med gran, furu og innslag av rogn, bjørk, selje og hegg. Området er et sentralt hekkeområde i Trondheimsfjorden for gråmåke og svartbak og den bratte vestsida har karakter av fuglefjell med mye hekking av gråmåke. Lokaliteten er også angitt av Bierach (1989) som et sjøfuglområde med regional verdi.

144. Vikaleiret og Hundstangen

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: A Dato: 01.09.1999

Kilde: Kaspersen & Einvik (1997), H. Bratli

Vikaleiret fuglefredningsområde er en mudderfjære mellom Hundstangen og Vikaholmen. Det omfatter en 1,7 km strandsone og fjære og gruntvannsområder inntil 500 m fra strandlinjen. Vikaleiret er en typisk trekklokalitet som kan sidestilles med andre større leirområder innerst i Trondheimsfjorden. Det er stor årsvariasjon i mengden trekkfugler. Lokaliteten er spesielt viktig for vadere under vårtrekket. Store konsentrasjoner av storspove er observert og det er viktig for sjørre og ærfugl. Lokaliteten omfatter foruten Vikaleiret fuglefredningsområde også Hundstangen. På denne tangen er det registrert interessant flora, bl.a. vårmure og tindved. Vegetasjonen består vesentlig av kalkrike strandberg, kantkratt og relativt fattig barskog. I skogen skal i følge Anon. (1947) også vårarve, sylvær og åkerveronika være funnet. Dette er i så fall nordgrense i landet for de to førstnevnte, men ingen av disse artene er nevnt fra kommunen i Lid & Lid (1994). Det er derfor usikkert om dette virkelig er tilfelle.

145. Rolsøya naturreservat

Kyst og havstrand: Strandeng og strandsump

Verdi: A

Kilde: Kaspersen & Einvik (1997)

Lokaliteten er et viktig hekkeområde for sjøfugl (Kaspersen & Einvik 1997). Den regnes for å være en av de viktigste ærfugllokalitetene i fylket og den har en betydelig fiskemåkekoloni. Muligens hekker gravand her. Vegetasjonen domineres av granskog, iblandet noe hegg, rogn, gråor og alm. Mye av grana er stormfelt. Den sydlige delen er treløs og domineres av gress og urter.

Litteratur

- Anon. 1947. Trøndelagsavdelingen. Årsmelding for 1946. *Blyttia* 5: 27-29.
- Anon. 1957. Trøndelagsavdelingen, ekskursjoner 1956. *Blyttia* 15: 26-27.
- Aune, B. 1993. Temperaturnormaler normalperiode 1961-1990. *Norske meteorol. Inst. rapp. Klima* 1993: 2: 1-63.
- Bendiksen, E., Høiland, K., Brandrud, T. E. & Jordal, J. B. 1998. *Truede og sårbare sopparter i Norge - en kommentert rødliste*. Fungiflora, Oslo.
- Bierach, R. 1989. *Trondheimsfjorden statusrapport*. Fylkesmannen i Nord-Trøndelag og Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, miljøvernavdelingen, Trondheim.
- Bjørndalen, J. E. & Brandrud, T. E. 1989. *Verneverdige kalkfuruskoger. Landsplan for verneverdige kalkfuruskoger og beslektede skogstyper i Norge. IV. Lokaltiteter i Trøndelag*. Direktoratet for naturforvaltning, Trondheim.
- Borg, P. 1998. *Nøkkelbiotoper i Inderøy kommune - Bevaring av biologisk mangfold gjennom kommunal arealforvaltning*. Hovedoppgave, Institutt for biologi og naturforvaltning, Norges landbrukshøgskole, Ås.
- Baadsvik, K. 1974a. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. bot. Ser.* 1974: 4: 1-65.
- Baadsvik, K. 1974b. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. bot. Ser.* 1974: 7: 1-19.
- Direktoratet for naturforvaltning. 1999a. Kartlegging av naturtyper - verdsetting av biologisk mangfold. *Dir. Naturforv. Håndbok* 13: 1-238.
- Direktoratet for naturforvaltning. 1999b. Nasjonal rødliste for truede arter i Norge 1998. *Dir. Naturforv. Rapp.* 1999: 3: 1-161.
- Dolmen, D. 1993. Statusrapport om amfibier i Inderøy kommune 1993. *Univ. Trondheim Notat zool. Avd.* 1993: 13: 1-20.
- Dolmen, D. & Refsaas, F. 1987. Verneverdige øyestikkerlokaliteter i Trøndelag; artsforekomst, økologi og vernetiltak. *Dir. Naturforv. Rapp.* 1978: 4: 1-40.
- Elgersma, A. & Asheim, V. 1998. Landskapsregioner i Norge - landskapsbeskrivelser. *Norsk Inst. Jord- Skogkartlegging Rapp.* 1998: 2: 1-61.
- Flatberg, K. I. 1993. Vegetasjon og flora på Nesberget, Inderøy kommune. *Univ. Trondheim VitenskMus. bot. Notat* 1993: 5: 1-11.
- Fremstad, E. 1998. Nasjonalt rødlistede karplanter i Nord-Trøndelag. *Norg. tekn.-naturv. Univ. VitenskMus. Rapp. bot. Ser.* 1998: 3: 1-37.
- Fremstad, E. & Elven, R. 1996. Fremmede planter i Norge. Platanlønn (*Acer pseudoplatanus* L.). *Blyttia* 54: 61-78.
- Frisvoll, A. A. & Blom, H. H. 1997. Trua mosar i Norge med Svalbard. Forebelse faktaark. *Norg. tekn.-naturv. Univ. VitenskMus. Rapp. bot. Ser.* 1997: 3: 1-170.
- Førland, E. J. 1993. Nedbørnormaler normalperiode 1961-1990. *Norske meteorol. Inst. rapp. Klima* 1993: 39: 1-63.
- Haugen, I. 1991. Barskog i Midt-Norge. Utkast til verneplan. *Dir. Naturforv. rapp.* 1991: 1: 1-120.
- Kaspersen, T. E. & Einvik, K. 1994. *Utkast til verneplan for sjøfuglområder i Nord-Trøndelag (Foreløpig høringsdokument)*. Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen. Steinkjer.

- Kaspersen, T. E. & Einvik, K. 1997. Utkast til verneplan for sjøfuglområder i Nord-Trøndelag. *Fylkesmannen i Nord-Trøndelag Rapp.* 1997: 3: 1-221.
- Korsmo, H., Angell-Petersen, I., Bergmann, H. H. & Moe, B. 1989. Verneplan for barskog. Regionrapport for Midt-Norge. *Norsk Inst. Naturforsk. Utredn.* 6: 1-99.
- Kristiansen, J. N. 1988. Havstrand i Trøndelag. Lokalitetsbeskrivelser og verneforslag. *Økoforsk Rapp.* 1988: 7B: 1-139.
- Lid, J. & Lid, D. T. 1994. *Norsk flora. 6 utgåve ved Reidar Elven.* Det norske samlaget, Oslo.
- Moen, A. 1998. *Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon.* Statens kartverk, Hønefoss.
- Nilsen, L. S. 1996. Registrering av utvalgte kulturlandskap i Nord-Trøndelag. *Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, miljøvernavd. Rapp.* 1996: 3: 1-133.
- Paulsen, L.I., Korssjøen, B. & Rikstad, A. 1989. Fisk og forurensing i bekker i Inderøy kommune 1988. *Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, miljøvernavd. Rapp.* 1989: 2: 1-30.
- Samarbeidsrådet for bevaring av biologisk mangfold. 1998. Artsmangfold i Norge. Status - trusler – tiltak. *SABIMA-rapport* 1: 1-94.
- Sigmond, E. M. O., Gustavson, M. & Roberts, D. 1984. *Berggrunnskart over Norge - M. 1:1 million.* Norg. geol. unders., Trondheim.
- Sveian, H. 1989. *Stiklestad. Kvartærgeologisk kart 1722 IV - M 1:50 000.* Norg. geol. unders., Trondheim.
- Tønsberg, T., Gauslaa, Y., Haugan, R., Holien, H. & Timdal, E. 1996. The threatened macrolichens of Norway - 1995. *Sommerfeltia* 23: 1- 258.
- Øien, D. I. 1994. Vegetasjon og flora på Letneslandet, Inderøy kommune, Nord-Trøndelag. *Univ. Trondheim, bot. Notat* 1994: 6: 1-8.

Vedlegg 1. Oversikt kartlagte områder i Inderøy med nummer, naturtype og verdi.

Nummer	Navn	Naturtype	Verdi
1	Litleengvågen	Strandeng og strandsump	A
2	Skjelvågen	Strandeng og strandsump	B
3	Hyllbukta	Strandeng og strandsump	A
4	Sundnesbukta	Strandeng og strandsump	B
5	Laberget-Gjørsvholmen	Strandeng og strandsump	B
6	Lorvikleiret	Strandeng og strandsump	A
7	Straumen	Grunne strømmer	A
8	Kroksvågen	Strandeng og strandsump	A
9	Stornesøra	Strandeng og strandsump	B
10	Prestmyra	Intakt lavlandsmyr	C
11	Venåsmyra/Venåstjønna	Rikmyr	A
12	Kjelås1	Dammer	B
13	Kjelås2	Dammer	A
14	Kjelås3	Dammer	A
15	Kjelås4	Dammer	B
16	Kjelås5	Dammer	A
17	Kjelås6	Dammer	B
18	Mellom Vikan og Hamre	Dammer	A
19	Skardstjern	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	A
20	Floåstjern	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	A
21	Metjønna	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	A
22	Gavlstjern	Dammer	A
23	Froskhølet	Dammer	B
24	Dam ved Ringve	Dammer	B
25	Dam ved Hogstad	Dammer	A
26	Skålpundtjern	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	B
27	Sundnesdammen	Dammer	A
28	Dam N for Granheim/Saksmoen	Dammer	B
29	Dam vest for Ingål	Dammer	B
30	Granavatnet	Andre viktige forekomster	C
31	Dam øst for Granavatnet	Dammer	B
32	Tjern NV for Raudfloa (Kafstadtjern)	Rike kulturlandskapssjøer	B
33	Svarttjern	Andre viktige forekomster	C
34	Tjern sør for Floåsen	Andre viktige forekomster	C
35	Tjern sør for Søråsen	Andre viktige forekomster	C
36	Solemstjønna	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	C
37	Tjern på Lauvhaugen	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	B
38	Raudflovatnet	Andre viktige forekomster	B
39	Vådalsvatnet	Andre viktige forekomster	B
40	Leklemsvatnet, nordbukta	Andre viktige forekomster	B
41	Skjemstadvatnet	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	B
42	Kråkåsvatnet	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	B
43	Langåstjønna	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	B
44	Granaelva	Gråor-heggeskog	B
45	Loråsbekken	Gråor-heggeskog	B
46	Nesskjæret	Andre viktige forekomster	A
47	Storskjæret	Andre viktige forekomster	B
48	Ålbergholmen	Andre viktige forekomster	A
49	Galgsøya	Andre viktige forekomster	B
50	Hustadøya	Andre viktige forekomster	B

Nummer	Navn	Naturtype	Verdi
51	Kalven	Andre viktige forekomster	B
52	Brenntangen	Kalkrike strandberg	B
53	Høsholmen	Kalkrike strandberg	A
54	Letnesvågen	Kalkrike strandberg	A
55	Svebakk	Kalkrike strandberg	B
56	Vangshylla	Kalkrike strandberg	A
57	Øst for Råvika	Kalkrike strandberg	A
58	Koabjerga	Kalkskog	A
59	Nesberget	Kalkskog	A
60	Kverkillberget	Kalkskog	B
61	Ulvinbakkan-Råvika	Rik edelløvskog	A
62	Agle	Rikere sumpskog	B
63	Hall	Rik edelløvskog	A
64	Kjerknestangen	Rik edelløvskog	B
65	Ringve	Rik edelløvskog	A
66	Tronstad Østre	Naturbeitemark	C
67	Øver-Gangstad	Naturbeitemark	A
68	Hustad1	Småbiotoper	B
69	Hustad2	Småbiotoper	B
70	Hustad3	Naturbeitemark	B
71	Hustad4	Naturbeitemark	B
72	Hustad kirke	Parklandskap	B
73	Krokshus N	Naturbeitemark	B
74	Krokshus S	Hagemark	B
75	Flakkenberg	Artsrike veikanter	B
76	Heggstad	Naturbeitemark	B
77	Koahalla	Naturbeitemark	C
78	Steinstad1	Naturbeitemark	A
79	Steinstad2	Naturbeitemark	B
80	Steinstad3	Rik edelløvskog	A
81	Tunet på Steinstad	Parklandskap	B
82	Nordberg	Parklandskap	B
83	Ystad1	Hagemark	B
84	Ystad2	Naturbeitemark	C
85	Ystad3	Naturbeitemark	C
86	Nedre Hø	Hagemark	C
87	Øvre Hø	Hagemark	C
88	Sør for Øvre Rol	Hagemark	C
89	Øvre Rol	Parklandskap	B
90	Sund	Parklandskap	B
91	Nedre Rol	Parklandskap	B
92	Vest for Saksehaug	Artsrike veikanter	C
93	Sundnes	Parklandskap	A
94	Saksehaug kirke	Parklandskap	A
95	Jektvolden	Parklandskap	A
96	Saksehaug gamle kirke	Parklandskap	A
97	Vest for Saksehaug gamle kirke	Naturbeitemark	C
98	Nord for Berg	Hagemark	C
99	Sør for Berg	Naturbeitemark	C
100	Volan	Hagemark	B
101	Sør for Li	Naturbeitemark	A
102	Kvistad	Naturbeitemark	B

Nummer	Navn	Naturtype	Verdi
103	Hald	Naturbeitemark	B
104	Ingål	Naturbeitemark	C
105	Nord for Ingål	Småbiotoper	B
106	Sør for Hjulstad	Kantkratt	B
107	Volholmen (Hjulstadholmen)	Kalkrike strandberg	B
108	Vest for Volholmen	Kalkrike strandberg	B
109	Røvika sør	Naturbeitemark	C
110	Røvika nord	Naturbeitemark	B
111	Rydningen	Kalkrike strandberg	B
112	Hjulstad	Naturbeitemark	B
113	Øst for Undersåker	Strandeng og strandsump	B
114	Simastøa	Kalkrike strandberg	B
115	Nord for Heggdalsneset	Kalkrike strandberg	B
116	Sør for Heggdalsnes	Kalkrike strandberg	B
117	Øst for Heggdal	Artsrike veikanter	C
118	Rostad	Parklandskap	B
119	Allé sørvest for Rostad	Parklandskap	B
120	Ulvin	Naturbeitemark	C
121	Øst for Tronhus	Naturbeitemark	B
122	Lyngstad	Naturbeitemark	B
123	Berg Øvre	Naturbeitemark	B
124	Låtra	Andre viktige forekomster	A
125	Galgøysundet	Strandeng og strandsump	B
126	Verdal	Naturbeitemark	C
127	Brakstad1	Rik edelløvskog	A
128	Brakstad2	Naturbeitemark	A
129	Bragstad3	Naturbeitemark	B
130	Bragstad4	Naturbeitemark	C
131	Bragstad5	Naturbeitemark	C
132	Sjøvoll	Strandeng og strandsump	B
133	Bartnes1	Hagemark	A
134	Bartnes2	Hagemark	A
135	Bartnes3	Naturbeitemark	C
136	Bartnes4	Rik edelløvskog	A
137	Kløvstad Nordre	Sørvendte berg og rasmarker	A
138	Salberg kirke	Parklandskap	B
139	Ålbergsjøen 1	Kalkrike strandberg	B
140	Ålbergsjøen 2	Kalkrike strandberg	B
141	Kvamsholman biotopvernområde	Andre viktige forekomster	B
142	Ørdalen barskogsreservat	Kalkskog	A
143	Hoøya	Andre viktige forekomster	A
144	Vikaleiret og Hundstangen	Strandeng og strandsump	A
145	Rolsøya naturreservat	Strandeng og strandsump	A